

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/2/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319206421
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1319206421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a členov senátu JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej, v spore žalobkyne: Š. U., B.. XX.X.XXXX, T. XX, N. L. J., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Juraj Juríček, s.r.o., Robotnícka 5, Bratislava, IČO: 35 876 654, proti žalovanému: N.. I. U., B.. X.X.XXXX, T. XX, N. L. J., zastúpenému: Advokátska kancelária Kohútová Bérešová, spol. s r. o. v skratke AKKB, spol. s r. o., Štefánikova 18, Bratislava, IČO: 54 228 956, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B3-60C/134/2019, zo dňa 22.5.2024, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov m ení tak, že v y p o r i a d a v a bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že:

A.

nehnutelnosti zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K. a to:

- pozemky parcely registra "., parcelné číslo XX/X, o výmere 199 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XX/X, o výmere 97 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie a parcelné číslo XX/X, o výmere 213 m², druh pozemku: záhrada, s podielom 1/1 k celku,
- stavba, druh stavby: rodinný dom, súpisné číslo XXXX, postavený na pozemku parcelné číslo XX/X, s podielom 1/1 k celku,

nehnutelnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXX, pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K. a to:

- pozemok parcely registra "S., parcelné číslo XX/X, o výmere 52 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, s podielom 1/2 k celku,

p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalovaného.

B.

nehnutelnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres: X. P., obec: X.-T..Č.. L., katastrálne územie: L., a to nebytový priestor číslo XX, druh nebytového priestoru: garáž, nachádzajúci sa na 1. poschodí vo vchode: Č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavenom na pozemku parcelné číslo XXXX/XX, XXXX/XX H. XXXX/XX, s podielom 1/1 k celku a prislúchajúcim podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na prislúšenstve o veľkosti 17/3725 k celku,

- nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres: X. P., obec: X.-T..Č.. L., katastrálne územie: L., pozemok parcely registra „., parcelné číslo XXXX/XX, o výmere 1546 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, s podielom o veľkosti 9/1546 k celku,

- nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres: X. P., obec: X.-T..Č.. L., katastrálne územie: L., pozemky parcely registra „., parcelné číslo XXXX/XX o výmere 847 m², druh pozemku:

zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 6 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 81 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 106 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 251 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, s podielom o veľkosti 4/1542 k celku,

p r i k a z u j e do výlučného vlastníctva žalobkyne.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie podielu 90.000 eur v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom konanie v časti návrhu žalobkyne „o uloženie povinnosti žalovanému vypratať rodinný dom na T. XX P. N. L. J., nebytový priestor č. XX - garáž v bytovom dome so súpisným číslom XXXX na Č. XX P. X. a odovzdanie kľúčov a dokumentácie od všetkých nehnuteľností žalobkyni“ zastavil. Druhým výrokom konanie v časti návrhu žalovaného „o uloženie povinnosti žalobkyni odovzdať všetky kľúče od domu na T. D. Č.. XX žalovanému a odhlásiť sa z trvalého bydliska v tomto dome, ako aj odhlásiť z uvedeného domu sídla svojich firiem“ zastavil. Tretím výrokom vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán tak, že nehnuteľnosti: stavbu, druh stavby: rodinný dom, súpisné číslo XXXX, s podielom 1/1 k celku, postavený na pozemku parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XX/X o výmere 97 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K., pozemok parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XX/X, o výmere 52 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K., s podielom 1/2 k celku, pozemky parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, o parcelné číslo XX/X, o výmere 199 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XX/X, o výmere 97 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XX/X, o výmere 213 m², druh pozemku: záhrada, všetky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K., s podielom 1/1 k celku, nebytový priestor číslo XX, druh nebytového priestoru: garáž nachádzajúci sa na X. L.. vo vchode: Č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXXX, popis stavby: Č.C. XX-XX, postavenom na parcele číslo XXXX/XX, XXXX/XX H. XXXX/XX, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T.Č.. L., katastrálne územie: L., s podielom 1/1 k celku a spolu s prislúchajúcim podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti XX/XXXX k celku, pozemok parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XXXX/XX C. výmere 1546 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T.Č.. L., katastrálne územie: L., s podielom o veľkosti X/XXXX k celku, pozemky parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, o parcelné číslo XXXX/XX o výmere 847 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 6 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 81 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 106 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 251 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, všetky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T.Č.. L., katastrálne územie: L., s podielom o veľkosti X/XXXX k celku, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov prikázal do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, každému v jednej polovici. Štvrtým výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 12.11.2019 proti žalovanému domáhala vyporiadania ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj „BSM“). Predmetné bezpodielové spoluvlastníctvo navrhla s ohľadom na hodnotu nehnuteľností vyporiadať tak, že rodinný dom, ktorého hodnota predstavuje sumu vo výške 198.000 eur navrhla prikázať žalovanému a garáž, ktorej hodnota predstavuje sumu vo výške 18.000 eur navrhla prikázať žalovanému s tým,

že žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni z titulu finančného vyrovnania podielov z bezpodielového spoluvlastníctva sumu vo výške 108.000 eur v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku, na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, č. k. 12C/359/2015-84 zo dňa 7.10.2016 bolo manželstvo žalobkyne a žalovaného, uzatvorené 11.11.1995 pred Obvodným úradom Bratislava II zapísané v knihe manželstiev vo zv. 38, ročník 1995 na str. 108, pod por. č. 215 rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 15.12.2016. Vzhľadom na rozvod manželstva a s tým súvisiaci zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyzvala prostredníctvom svojho právneho zástupcu výzvou zo dňa 7.10.2019 žalovaného na uzatvorenie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva v súlade s ustanovením § 149 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúceho sa nehnuteľností, ku ktorým žalobkyňa a žalovaný spolu nadobudli vlastnícke právo počas trvania manželstva. Žalovaný s uzatvorením dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva v žalobkyňou navrhovanom znení nesúhlasil a z uvedeného dôvodu sa vyporiadanie medzi žalobkyňou a žalovaným neuskutočnilo.

3. Súd prvej inštancie podľa § 144, § 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C. s. p. na základe návrhov strán sporu zmysle na pojednávania zo dňa 23.4.2024 rozhodol (výrok I. a II. výrokovej časti tohto rozsudku) o zastavení konania v časti návrhov žalobkyne „o uloženie povinnosti žalovanému vypratať rodinný dom na T. XX P. N. L. J., nebytový priestor č. XX - garáž v bytovom dome so súpisným číslom XXXX na Č. XX P. X. a odovzdať kľúče a dokumentáciu od všetkých nehnuteľností žalobkyni“ a žalovaného „o uloženie povinnosti žalobkyni odovzdať všetky kľúče od domu na T. D. Č. XX žalovanému a odhlásiť sa z trvalého bydliska v tomto dome, ako aj odhlásiť z uvedeného domu sídla svojich firiem“.

4. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie vec právne posúdiac podľa § 118 ods. 1 a 2, § 119 ods. 1, ods. 2, § 136 ods. 1, ods. 2, § 137 ods. 1, ods. 2 § 141 ods. 1, § 142 ods. 1 až ods. 3, § 143, § 144, § 145 ods. 1, ods. 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 až ods. 5, § 150, § 151n ods. 1 až ods. 3, § 151o ods. 1, § 628 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 114 ods. 1 Obchodného zákonníka, vo veci samej rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozsudku a pri zohľadnení všetkých skutkových okolností sporu prikázal veci, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, a ktoré strany urobili predmetom tohto sporu, do podielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalovaného, každému v jednej polovici.

5. V prvom rade poukázal na to, že BSM zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 12C/359/2015-84 zo dňa 7.10.2016 o rozvode manželstva strán, a to dňom 15.12.2016. Preto, keďže strany nedospeli k dohode, bolo potrebné vykonať vyporiadanie BSM. Ozrejmil, že vyporiadaním sa stanoví, ktoré veci z bezpodielového spoluvlastníctva zostanú vo výlučnom vlastníctve jedného z bezpodielových spoluvlastníkov a ktoré vo vlastníctve druhého, prípadne ktoré zostanú v podielovom spoluvlastníctve s určením rozsahu podielu každého zo spoluvlastníkov. (ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019. s. 1191). Tiež poukázal na to, že vo vzťahu k veciam, ktoré boli v žalobe podanej na súd 12.11.2019 zahrnuté do masy BSM, ku ktorej žalobkyňa navrhla vykonať vyporiadanie, bola zachovaná trojročná lehota podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. K ostatnému majetku v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia platí, pokiaľ ide o hnuťelné veci, že strany sa vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z BSM pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užívajú a o ostatných hnuťelných veciach a o nehnuteľnostiach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve, a že podiely oboch strán ako spoluvlastníkov sú rovnaké, čo primerane platí aj o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre nich spoločné. Pokiaľ teda žalobkyňa ani žalovaný v lehote do troch rokov od právoplatnosti rozsudku o rozvode nenavrhlí vyporiadať celý ich spoločný majetok patriaci do BSM súdom, platí zákonom ustanovená nevyvrátiteľná domnienka v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, a to vo vzťahu k tým veciam a majetkovým hodnotám, ktoré žalobkyňa a žalovaný neurobili predmetom tohto sporu.

6. Poukázal na to, že podľa predchádzajúcej súdnej praxe bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov platné len vtedy, ak sa týkalo všetkých vecí patriacich do masy bezpodielového spoluvlastníctva (napr. sp. zn. 2 Cdo 83/1998, sp. zn. 2 MCdo 5/2005). Avšak od účinnosti novely Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 131/1982 Zb. účinnou od 1. apríla 1983, právna teória pripúšťala výklad, podľa ktorého dohoda o čiastočnom vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov je platná s prihliadnutím na zmluvnú voľnosť účastníkov občianskoprávneho vzťahu, ako aj s doplnením § 149 Občianskeho zákonníka o odsek 4 z dôvodu právnej istoty. S

účinnosťou od 1. novembra 2008 novelou Občianskeho zákonníka vykonanou zákonom č. 379/2008 Z. z. bolo ustanovenie § 149 Občianskeho zákonníka doplnené o nový odsek 5, ktorým právna úprava odstránila pochybnosti či právnu neistotu o tom, aký právny režim sa vzťahuje na ten spoločný majetok bývalých manželov, ktorý nebol zahrnutý v dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo v rozhodnutí súdu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Na tento majetok sa vzťahuje zásada o vyporiadaní uvedená v § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka (porovnaj sp. zn. 4 Cdo 147/2011). K rozhodnutiam najvyššieho súdu, na ktoré poukázala žalovaná a to sp. zn. 2 Cdo 83/1998 z 1.3.1999 (publikované v časopise Zo súdnej praxe 12/1999), sp. zn. 2 MCdo 5/2005 z 31.8.2005 a z nich vyplývajúci právny záver, že dohoda o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa musí týkať všetkého majetku tvoriaceho bezpodielové spoluvlastníctvo, ktorý existoval v čase zániku tohto spoločenstva; a dohoda iba o časti bezpodielového spoluvlastníctva by pri súdnom vyporiadaní znemožnila komplexne usporiadať majetkové vzťahy medzi manželmi so zreteľom ku všetkým hľadiskám obsiahnutým v zásadách uvedených v § 149 v spojení s § 150 Občianskeho zákonníka; bol vzhľadom na zmenu právnej úpravy vyplývajúcej z § 149 ods. 4, ods. 5 Občianskeho zákonníka a následnou judikatúrou prekonaný. S poukazom na princíp zmluvnej autonómie je dôvodné za platné považovať uzavretie dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov i vtedy, ak jej obsahom nie je tzv. celá masa majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (sp. zn. 4 Cdo 147/2011, odsek 22 a 26 odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 88/2020 zo dňa 21.4.2021).

7. Ďalej objasnil, že v ustanovení § 149 Občianskeho zákonníka sú upravené tri formy vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a to dohodou, súdnym rozhodnutím a zákonnou domnienkou vyporiadania. Pričom „...manželia môžu spoločný majetok vyporiadať i vzájomnou kombináciou rôznych spôsobov vyporiadania... (ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019. s. 1192).

8. Súd prvej inštancie poukázal na to, že masu BSM s určením konkrétnych vecí, ktoré žiadajú strany vyporiadať určujú výlučne strany sporu, a to tak žalobkyňa ako aj žalovaný, keďže konanie o vyporiadanie BSM je konaním, v ktorom majú obidve strany postavenie žalobcu a zároveň aj postavenie žalovaného. V tejto súvislosti zdôraznil, že „predmetom vyporiadania je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku ako spoločný majetok.“ (ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Občiansky zákonník I. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019. s. 1191). BSM je konaním iudicium duplex, teda strany sporu majú zároveň postavenie žalobcu a žalovaného, v ktorom konaní súd nie je viazaný žalobou strán sporu na vyporiadanie v tom zmysle, že nie je viazaný cenou vecí a navrhnutým spôsobom ich vyporiadania, keď jeho viazanosť spočíva v tom, že musí o vyporiadaní stranami špecifikovanej masy BSM rozhodnúť (odsek 10 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/74/2018 zo dňa 26.11.2020). V súlade s § 149, § 150 Občianskeho zákonníka v spojení s § 131 a nasl. C. s. p. ... súd ... vyporiada len tie veci, resp. majetok patriaci do BSM, ktoré účastníci urobili predmetom konania... (odsek 29 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/78/2018 zo dňa 25.4.2019, odsek 18 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/74/2018 zo dňa 26.11.2020).

9. Strany sporu do masy BSM, ktorú žiadali vyporiadať súdnym rozhodnutím v žalobnom návrhu v zákonnej lehote podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka, keďže strany nedospeli k vyporiadaniu dohodou, určili nasledovné nehnuteľnosti patriace do BSM (podiel 1/1) strán sporu - stavbu, druh stavby: rodinný dom, súpisné číslo XXXX, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K., (spoluvlastnícky podiel 1/1), pozemok parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XX/X, o výmere 52 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K., (spoluvlastnícky podiel 1/2), pozemky parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XX/X, o výmere 199 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XX/X, o výmere 97 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XX/X, o výmere 213 m², druh pozemku: záhrada, všetky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K. (spoluvlastnícky podiel 1/1), nebytový priestor číslo XX (spoluvlastnícky podiel 1/1) nachádzajúci sa vo vchode: Č. XX bytového domu súpisné číslo XXXX, popis stavby: Č. XX-XX, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T.Č.. L., katastrálne územie: L., spolu s prislúchajúcim podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu

a na príslušenstve o veľkosti XX/XXXX, pozemok parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XXXX/XX o výmere XXXX T.X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T..Č.. L., katastrálne územie: L., (spoluvlastnícky podiel X/XXXX), pozemky parcely registra ". evidované na katastrálnej mape, parcelné číslo XXXX/XX o výmere 847 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 6 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 81 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 106 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 88 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parcelné číslo XXXX/XXX o výmere 251 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, všetky zapísané na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: X. P., obec: X.-T..Č.. L., katastrálne územie: L., (spoluvlastnícky podiel X/XXXX).

10. V konaní bolo nesporné, že predmetné nehnuteľnosti, označené ako veci tvoriace masu BSM určené na vyporiadanie, strany nadobudli do vlastníctva počas trvania manželstva. V tejto súvislosti súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že žalovaný síce poukazoval na výšku jeho príjmov počas trvania manželstva v súvislosti s jeho tvrdenými investíciami do nehnuteľností patriacich do BSM, avšak príjmy jedného z manželov patria do BSM (nie sú výlučným majetkom jedného z manželov). Poukázal aj na to, že „ak počas trvania manželstva manželia vynaložili určité spoločné finančné prostriedky na získanie spoločnej veci, ktorá v čase zániku BSM existovala, nemôžu byť predmetom vyporiadania tieto vynaložené spoločné prostriedky, ale len vec sama (Rc 3 Cz 51/81, Najvyšší súd Slovenskej republiky). Nesporným bolo aj to, že žalovaný býva v rodinnom dome v Ivanke pri Dunaji, ktorá je jednou z nehnuteľností tvoriacich predmet vyporiadania BSM. Žalobkyňa má zabezpečené bývanie v nehnuteľnosti, ktorá nie je predmetom vyporiadania BSM.

11. Pokiaľ ide o hodnotu predmetných nehnuteľností, táto bola medzi stranami sporná. Súd prvej inštancie však túto hodnotu (cenu) vyporiadavaných nehnuteľností v sume celkom 216.000 eur (vo výške 198.000 eur RD a 18.000 eur garáž), ustálil v zmysle odborných znaleckých posudkov, ktoré žalobkyňa pripojila k žalobe. Žalovaný síce predložil v konaní tri inzercie s odlišnými cenami iných nehnuteľností, avšak tieto vzhľadom na špecifiká (napríklad rozlohu, výmeru, stav či situovanie nehnuteľností a podobne) nemohli účinne poprieť predložením internetových ponúk bez zohľadnenia týchto špecifik, nachádzajúcich sa dokonca v inom katastrálnom území skutkové tvrdenia týkajúce sa hodnoty nehnuteľností stanovenej znalcom. Pokiaľ potom skutkové tvrdenia v konaní protistrana výslovne nepoprie alebo ich poprie neúčinným spôsobom, súd tieto skutkové tvrdenia považuje za nesporné (§ 151 ods. 1 a 2 C. s. p.). Súd prvej inštancie preto ustálil hodnotu dotknutých nehnuteľností v sume celkom 216.000 eur v zmysle znaleckých posudkov predložených žalobkyňou.

12. Súd prvej inštancie tiež poukázal na to, že žalovaný v priebehu konania (po uplynutí lehoty podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka) síce žiadal, aby sa vysporiadal aj s otázkou darovaného bytu, ktorý žalobkyňa a žalovaný, na základe darovacej zmluvy zo dňa 2.7.2014 darovali ich spoločnej plnoletej dcére a dokonca žiadal, aby súd prerušil konanie o vyporiadanie BSM do rozhodnutia súdneho sporu vo veci žaloby podanej žalovaným o určenie neplatnosti predmetnej darovacej zmluvy, súd prvej inštancie však uvedenému návrhu nemohol vyhovieť a procesným uznesením o vedení konania taký návrh žalovaného zamietol. Poukázal na to, že pokiaľ by aj určil neplatnosť darovania, nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom bezodplatného prevodu, by už nemohla byť zahrnutá do návrhu na vyporiadanie BSM, nakoľko už uplynula zákonom ustanovená trojročná lehota, do ktorej by bolo možné uvedenú nehnuteľnosť urobiť predmetom vyporiadania. Po uplynutí tejto hmotnoprávnej lehoty platí, že daná nehnuteľnosť by bola v podielovom spoluvlastníctve strán v podiele 1. Rovnako sa to týka aj ďalších vecí, respektíve majetkových hodnôt, na ktoré poukázali strany v priebehu súdneho konania v obsahu svojich podaní. Konkrétne uviedol, že žalovaný počas súdneho konania poukázal na to, že žalobkyňa je spoločníkom v obchodných spoločnostiach S. G. U..G..C.. H. S. U..G..C... Aj keď žalovaný na pojednávaní v rámci ústneho prednesu uviedol, že obchodný podiel je súčasťou BSM, tento nežiadal zahrnúť do masy BSM a vyporiadať, v zásade žiadal len, aby súd zohľadnil príjmy z podnikania žalobkyne. Žalobkyňa naopak poukázala na to, že obchodný podiel nepatrí do BSM a navyše v jednej obchodnej spoločnosti, na ktorú žalovaný poukázal sa stala spoločníkom až po právoplatnosti rozvodu manželstva. Súd prvej inštancie mal za to, že samotný obchodný podiel nie je súčasťou BSM, preto nemusí rozhodovať o tom, že sa manželovi, ktorý je spoločníkom v obchodnej spoločnosti prikazuje, ale na druhej strane majetková hodnota obchodného podielu je (pokiaľ strany túto hodnotu obchodného podielu zahrnú do vyporiadania) predmetom vyporiadania BSM, avšak za podmienky, že obchodný

podiel nadobudol jeden z manželov zo spoločného majetku za trvania BSM. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 2 Cdo 168/2005, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2007 pod R 27/2007, vyslovil, že „obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným, nadobudnutý manželmi alebo jedným z nich za trvania manželstva a z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, predstavuje majetok (hodnotu), ktorý sa v rámci konania o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadava. Pri oceňovaní obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným v rámci vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza z jeho stavu v dobe zániku tohto spoluvlastníctva, avšak z obvyklej ceny v dobe vyporiadania. Z uvedeného vyplýva, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným bude patriť do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ak jeden z manželov nadobudol obchodný podiel počas trvania manželstva a ak bol obchodný podiel nadobudnutý aspoň z časti zo spoločných prostriedkov, ktoré sa pretransformovali do obchodného podielu a preto do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí jeho majetková hodnota. Na vyslovený právny názor nadviazalo aj rozhodnutie sp. zn. 5 Obdo 11/2007 z 25. júna 2008. V rozhodnutí sp. zn. 8 Cdo 196/2018 z 28.1.2018 sa dovolací súd vysporiadal s namietanou dovtedy rozdielnou praxou v otázke posúdenia, či obchodný podiel patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov s poukazom na rozhodnutie sp. zn. 6 Obdo 30/2009, v nadväznosti aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení z 18.8.2015 sp. zn. III. ÚS 399/2015 skonštatoval rozdielnosť rozhodovania dovolacím súdom v tejto otázke. Zdôraznil, že súd rozhodujúci o vyporiadaní obchodného podielu neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti. Obchodný zákonník ako lex specialis nevylučuje z masy BSM obchodný podiel a ani jeho rozsah žiadnym spôsobom nemodifikuje. Subsidiárne sa na tieto vzťahy aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka). (odsek 30 až 32 odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 88/2020 zo dňa 21.4.2021).

13. Súd prvej inštancie poukázal na to, že strany v konaní uvádzali množstvo skutkových tvrdení, ktoré uviedli v takom čase a/alebo v takom rozsahu, že tieto vyhodnotil ako právne bezvýznamné. Napríklad síce bolo nesporné, že strany sporu nadobudli počas manželstva do BSM aj rôzne hnutelné veci, tieto však do predmetu vyporiadania nezahrnuli. Síce na ne poukázali, avšak v petite žaloby žiadali vyporiadať iba nehnuteľnosti. Navyše rovnako aj hnutelné veci boli spomenuté stranami až po uplynutí trojročnej lehoty na možné vyporiadanie v rámci masy BSM. Strany napríklad tiež do masy BSM nezahrnuli peňažné prostriedky na bankových účtoch ku dňu zániku BSM, dokonca ani len neuviedli skutkové tvrdenia, či v okamihu zániku manželstva mali veci či majetkové hodnoty, okrem tých, ktoré sú predmetom tohto sporu, vypsoriadané.

14. Čo sa týka skutkových tvrdení žalovaného týkajúcich sa investícií do majetku tvoriaceho BSM, súd prvej inštancie poukázal najmä na to, že podľa § 150 Občianskeho zákonníka každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Žalovaný síce v konaní uvádzal, že financoval napríklad rekonštrukciu rodinného domu v N. L. J., avšak sám potvrdil, že za príjmy, ktoré nadobudol za trvania manželstva. Súd prvej inštancie pritom zdôraznil, že aj príjmy nadobudnuté jedným z manželov počas trvania BSM patria do BSM. Žalovaný nepreukázal, že by disponoval iným majetkom respektíve peňažnými prostriedkami, ktoré by vynaložil ako investície do spoločného majetku, a ktoré by pochádzali z jeho oddeleného výlučného vlastníctva (napríklad nadobudnuté dedením, darovaním...). „Žalovaný v priebehu konania netvrdil, že by za predmetné prostriedky bola nakúpená nejaká v čase zániku BSM existujúca vec, v dôsledku čoho by tieto peniaze bolo možné považovať za vnos žalovaného do spoločného majetku s potrebou nahradiť žalovanému čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok.“ (odsek 34 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/62/2019 zo dňa 23.7.2019). Napokon žalovaný výšku investície z výlučných prostriedkov ani len neuviedol v rámci skutkového tvrdenia. Žalovaný teda neuniesol nielen dôkazné bremeno ale ani bremeno tvrdenia. Výška peňažných prostriedkov, ktorými žalovaný počas manželstva so žalobkyňou mohol disponovať bez ďalšieho neznamena, že tieto investoval do spoločného majetku. Preto tieto tvrdené investície nemohol zahrnúť do vyporiadania BSM. Súd prvej inštancie neprihliadol ani na námietky žalovaného, aby v rámci vyporiadania BSM zohľadnil jeho platby alebo investície do spoločného majetku (napríklad úhradu dane z nehnuteľnosti - garáže a podobne) a to z dôvodu, že do obdobia zániku BSM boli tieto uhrádzané z prostriedkov patriacich do BSM, na čo samotný žalovaný poukázal, keď poukazoval na výšku jeho príjmov.

15. Žalovaný nepreukázal, že vnosi, o ktorých tvrdil, že investoval do rekonštrukcie rodinného domu v N. L. J., by pochádzali z jeho výlučného majetku nepatriaceho do BSM. Samotná výška príjmu žalovaného bez ďalšieho neodôvodňuje, že by jednak žalovaný investoval do spoločného majetku a jednak príjem jedného z manželov taktiež patrí do BSM. Preto súd prvej inštancie uvedené vnosi nezohľadnil, pričom žalobkyňa žiadne nežiadala. V tejto súvislosti poukázal súd prvej inštancie na to, že „zásadne môže vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu; uplatňuje sa princíp kontradiktórnosti, t. j. procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka sa pri vyporiadaní vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov prichádza do úvahy v prípade, ak si niektorý z manželov počínal nezodpovedne, utrúcal úspory a rodinu poškodzoval, alebo ak jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti, o rodinu a pri zaobstaraní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne, prípadne ak manželia žili oddelene a nadobúdali veci do bezpodielového spoluvlastníctva vo svojich oddelených bydliskách“ (odsek 3 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/26/2018 zo dňa 31.3.2020).

16. Súd ďalej uviedol, že je síce povinný prihliadnuť tiež predovšetkým na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, avšak pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. V tejto súvislosti žalovaný rovnako nepreukázal, že by sa významnejšou mierou ako žalobkyňa podieľal na starostlivosti o rodinu, či bežný chod domácnosti alebo, že by sa významnejšou mierou zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. V podstate v konaní absentovalo množstvo nielen preukázaných skutočností ale dokonca aj skutkových tvrdení.

17. Žalovaný v konaní pri vyporiadaní BSM navrhol, aby súd stanovil disparitu podielov strán, avšak súd prvej inštancie nezistil také dôvody, ktoré by odôvodňovali porušenie princípu parity (rovnosti podielov manželov pri vyporiadaní BSM), preto vychádzal zo zásady, že podiely oboch bývalých manželov sú rovnaké. V danom prípade nezistil také okolnosti, ktoré by odôvodňovali odklon od uvedenej zásady rovnosti podielov. „Je zrejmé, že znenie ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka nevyklučuje, aby súd vyjadril rozdielnosť podielov bývalých manželov na spoločnom majetku. Súdna prax odklon od princípu rovnosti podielov, t. j. tzv. disparitu podielov, označuje za postup výnimočný, a preto je nutné vychádzať z toho, že parita podielov predstavuje východisko a disparita odklon od východiska parity podielov. Občiansky zákonník stanovil požiadavku, aby súd rozhodujúci o vyporiadaní BSM prihliadal na hľadiská uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú okolnosti rozhodné pre určenie výšky podielov bývalých manželov na vyporiadavanom majetku, a teda zohľadnil potreby maloletých detí, starostlivosť o rodinu, o deti, zásluhy na nadobudnutí a udržaní spoločného majetku, ako i starostlivosť o spoločnú domácnosť. V tomto smere nemožno opomenúť ani povinnosti vyplývajúce manželom z ustanovenia § 18 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, podľa ktorého sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach, sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, nevynímajúc i povinnosť zabezpečovať uspokojovanie potrieb rodiny podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 22 Cdo 2150/2011). Vychádzajúc z vyššie uvedeného, Občiansky zákonník stanovil jednoznačne ako jednu z požiadaviek, aby súd pri rozhodovaní o vyporiadaní BSM prihliadal na starostlivosť o rodinu a uspokojovanie jej potrieb. Tak ako zaisťovanie hmotných potrieb rodiny (zárobková činnosť) len jedným z manželov plne kompenzuje starostlivosť o rodinu druhým z nich, tak i zaisťovanie peňazí pre rodinu môže kompenzovať osobnú starostlivosť, ktorú zarábajúci manžel nemôže v plnom rozsahu poskytovať. V takom prípade treba zvážiť, či ten manžel, ktorý sa osobne a bezprostredne o rodinu nestará, zaisťuje jej potreby inak a v náležitom rozsahu. Je teda potrebné zvážiť mieru účasti oboch manželov na starostlivosti o rodinu, ktorá môže byť realizovaná rôznymi spôsobmi a v prípade jej nerovnomernosti pristúpiť k aplikácii dispartity podielov (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 22Cdo 1096/2011). Inak povedané, ak jeden z manželov svoje povinnosti týkajúce sa rodiny a spoločného majetku bez prijateľného dôvodu zanedbával, je na mieste rozhodnúť o dispartite podielov.“ (odsek 25 a 26 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/74/2018 zo dňa 26.11.2020). „Na základe vykonaného dokazovania súd dospel... k záveru, že žalovaný nepreukázal svoje tvrdenie, že sa väčšou mierou podieľal na starostlivosti o rodinu, na základe čoho žiadal vyporiadať majetok patriaci do

bezpodielového spoluvlastníctva manželov nerovnomerne.“ (odsek 4 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/26/2018 zo dňa 31.3.2020).

18. Súd prvej inštancie poukázal aj na námietky žalovaného týkajúce sa darovania bytu ešte za trvania manželstva strán ich spoločnej plnoletej dcéry. Žalovaný najmä namietal, že darovanie nie je platné, že predmetný byt by mal byť tiež súčasťou BSM. Súd prvej inštancie však zdôraznil, že vyporiadava masu BSM, ktorú strany označili ako predmet sporu, čo však vo vzťahu k predmetnému bytu neurobili. Napokon námietky žalovaného týkajúce sa otázky platnosti či neplatnosti darovania uvedeného bytu, neboli relevantné vzhľadom na uplynutie lehoty podľa § 149 ods. 4 OZ a ani v prípade návrhu strán by tento byt už ani nemohol byť predmetom vyporiadania BSM. Napriek tomu žalovaný opakovane poukazoval na to, že mu bolo prisľúbené zriadenie vecného bremena - práva doživotného užívania bytu, ktorý darovali strany ešte počas trvania manželstva dcéry, a že týmto úkonom by sa vlastne nedostal daný byt mimo jeho dispozície. Vo vzťahu k námietke žalovaného týkajúcej sa zriadenia uvedeného vecného bremena súd prvej inštancie len stručne poukázal na to, že darovanie je bezodplatný právny úkon, za ktorý nevzniká žiadna právna povinnosť obdarovanému za predmet daru poskytnúť darcovi akúkoľvek majetkovú hodnotu. Pokiaľ ide o toto konanie, uviedol, že dotknutý byt nebol v čase zániku BSM súčasťou vecí patriacich do BSM, preto na námietky žalovaného v tomto konaní súd prvej inštancie nemohol prihliadať. Sporným teda bola aj samotná masa BSM. Bez ohľadu na uvedenú spornosť predmetom vyporiadania boli napokon iba tie veci, ktoré tvorili žalobný návrh.

19. Nesporným a podstatným v tomto spore však bola predovšetkým tá skutočnosť, že ani jedna zo sporových strán nemá finančné prostriedky na to, aby vyplatila druhú stranu v prípade prikázania nehnuteľností do výlučného vlastníctva. Žalobkyňa na otázku súdu vo vzťahu k dlhej navrhovanej tzv. paričnej lehote (§ 232 C. s. p.) uviedla, že finančné prostriedky v prípade, že súd jej prikáže nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva v zmysle jej návrhu zabezpečí, a to do šiestich mesiacov predajom dotknutých nehnuteľností. Žalovaný naopak žiadal prikázať nehnuteľnosti tak, že ho súd nezaviaže na zaplatenie vyrovnacieho podielu žalobkyni. Obe strany v priebehu súdneho konania deklarovali, že nedisponujú možnosťou výplaty peňažných prostriedkov. Žalobkyňa poukázala na to, že aj na kúpu nehnuteľnosti, v ktorej aktuálne žije, si mala finančné prostriedky požičať a žalovaný poukázal na to, že je starobný dôchodca, má zdravotné problémy a nemá finančné prostriedky. Súd prvej inštancie sa v prvom rade zaoberal tým, aká by bola výška vyrovnacieho podielu v prípade uloženia povinnosti za prikázanie vecí do vlastníctva strán sporu. Dospel však k záveru, že prikázanie jednotlivých nehnuteľností, a to aj spôsobom, že niektoré by prikázal žalobkyni a niektoré žalovanému (v zmysle zásad podľa § 150 Občianskeho zákonníka), bolo by potrebné uložiť povinnosť výplaty druhej strane. Napokon vzhľadom na nepreukázanú solventnosť (a dokonca tvrdenú nesolventnosť) strán, dospel súd prvej inštancie k záveru, že s poukazom na zákonné možnosti v rámci vyporiadania BSM najspravodlivejším riešením, ktorý môže smerovať aj k následnému predaju dotknutých nehnuteľností, je ich prikázanie do podielového spoluvlastníctva strán sporu, a to každej v polovici.

20. Súd prvej inštancie pritom tiež uviedol, že „...ani jeden z účastníkov nemá finančné prostriedky na to, aby vyplatil druhého v prípade prikázania domovej nehnuteľnosti iba jednému z nich. Žalovaný síce žiadal domovú nehnuteľnosť prikázať do svojho výlučného vlastníctva s tým, že vyplatí žalobkyňu, proces vyplatenia si však predstavoval tak, že po tom ako domovú nehnuteľnosť nadobudne ju predá, a až z utŕžených peňazí vykoná výplatu - takéto riešenie však súd nepovažoval za akceptovateľné (v tejto súvislosti žalovaný potvrdil, že v čase rozhodovania súdu nedisponuje finančnými prostriedkami na výplatu žalobkyne). Z uvedených dôvodov bol súd nútený rozhodnúť tak, že domovú nehnuteľnosť prikázal do podielového spoluvlastníctva oboch účastníkov, každého v podiele 1/2-ca.“ (odsek 5 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/62/2019 zo dňa 23.07.2019).

21. „Vzhľadom na uvedené skutočnosti, keďže strany nedisponujú finančnými prostriedkami, z ktorých by boli schopné vyplatiť druhú stranu zo spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnostiam súd prvej inštancie rozhodol tak, že prikázal nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva oboch strán sporu v rovnakom podiele o veľkosti 1 k celku... s tým, že ak medzi stranami sporu nedôjde k dohode, bude môcť súd v konaní o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva nariadiť predaj bytu.“ (odsek 7 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/26/2018 zo dňa 31.3.2020).

22. Keďže „z vykonaného dokazovania ... nevyplývajú také skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, že žalobkyňa alebo žalovaný disponujú finančnými prostriedkami, ktorými by mohli vyplatiť podiel toho

druhého. Súd prvej inštancie preto správne za daného zisteného skutkového stavu veci prikázal byť do podielového spoluvlastníctva oboch strán. Ak totiž žiadna strana nemá prostriedky na vyplatenie vyporiadacieho podielu a súčasne Občiansky zákonník nepripúšťa, aby súd pri vyporiadaní BSM nariadil predaj bytu a rozdelenie výťažku predaja, potom je prikázanie do podielového spoluvlastníctva strán spravodlivým riešením pre obe strany, pretože je možné predpokladať, že ten komu by bol byt prikázaný, by znášal všetko úsilie, náklady a riziká spojené s jeho predajom. Takýto spôsob vyporiadania je v súlade aj so všeobecne zdôrazňovanou zásadou judikatúry, že jedným z princípov, z ktorých súd pri vyporiadaní BSM vychádza je, že sa veci patriace do vyporiadaného BSM majú medzi strany rozdeliť tak, aby čiastka, ktorú je jeden z nich povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie jeho podielu, bola pokiaľ možno čo najmenšia.“ (odsek 23. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/26/2018 zo dňa 31.3.2020).

23. „Pre určenie, ktoré konkrétne veci a pohľadávky majú byť každému z bývalých manželov pridelené, zákon výslovne neustanovuje žiadne hľadiská, keď rozhodujúce je účelné využitie vecí tak, aby pokiaľ možno nebolo treba vyrovnanie podielov peňažnou sumou...“ (odsek 18 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/74/2018 zo dňa 26.11.2020). V tomto prípade ale také vyporiadanie BSM vzhľadom na paritu podielov, charakter a cenu vyporiadavaných nehnuteľností a vzhľadom na to, že žiadna zo strán nemá finančné prostriedky nebolo možné.

24. Súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie a právne posúdenie veci dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť o vyporiadaní BSM vo vzťahu k nehnuteľnostiam tvoriacich predmet tohto sporu „prikázaním do podielového spoluvlastníctva. V konaní o vyporiadanie BSM totižto súd nie je viazaný spôsobom vyporiadania navrhovaným stranou sporu v prípade, ak navrhovaný spôsob vyporiadania nie je reálne spôsobilým privodiť aj plnenie, resp. navrhovaný spôsob nie je súladný so zákonom. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s tvrdením súdu prvej inštancie, že ust. § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka neumožňuje vyporiadať nehnuteľnosť účastníkov konania jej predajom, ako je to výslovne uvedené v § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva.“ (odsek 28 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/78/2018 zo dňa 25.4.2019). „Súd teda výnimočne vyporiadal BSM tak, že predmetné nehnuteľnosti prikázal do podielového spoluvlastníctva oboch strán, každému v podiele 1. Nie je pritom úlohou súdu pri vyporiadaní BSM riešiť rozpory strán v užívaní nehnuteľností, tieto si musia riešiť mimo predmetného súdneho konania. ...súd... nepovažuje za akceptovateľné, aby bola nehnuteľnosť prikázaná jednej zo strán s tým, že bude zaviazaná vyrovnací podiel vyplatiť druhej strane až po splnení odkladacej podmienky, že dôjde k následnému predaju nehnuteľnosti, a to vo vopred fixne stanovenej sume, bez ohľadu na to, aká bude reálna kúpna cena. Takýto prístup by mohol viesť k nespravodlivostiam a k porušeniu zásady rovnosti strán. Otázka reálneho rozdelenia predmetných nehnuteľností nie je predmetom konania o vyporiadanie BSM, túto si musia vyriešiť strany navzájom...“ (odsek 35 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Trnava sp. zn. 25Co/62/2019 zo dňa 23.7.2019).

25. Súd, keďže „...vzhľadom na výnimočné okolnosti nie je vhodné určitú vec (pôjde najmä o nehnuteľnosť) prikázať len jednému z manželov, ale je účelné ju prikázať do podielového spoluvlastníctva. Argumentoval, že podobné rozhodnutie síce vedie k tomu, že podielové spoluvlastníctvo, ktoré takto vznikne, bude musieť byť vyporiadané v rámci ďalšieho konania nasledujúceho po konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov; avšak podľa § 142 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva súd v prípade, ak vyporiadavanú vec v podielovom spoluvlastníctve nikto zo spoluvlastníkov nechce a zároveň táto vec nie je deliteľná, môže nariadiť predaj takejto veci a rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov uvedenú možnosť súd nemá, nakoľko platná právna úprava nepozná spôsob vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov predajom veci a rozdelením jej výťažku. Analógia je v tomto prípade vylúčená.“ (odsek 6 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3Co/26/2018 zo dňa 31.3.2020).

26. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku IV. napadnutého rozsudku podľa § 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p.. Pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania, súd prvej inštancie rozhodol o čiastočnom zastavení nároku tak žalobkyne ako aj žalovaného, a teda obaja (každý v jednom čiastkovom nároku) procesne v rovnakom rozsahu zavinili zastavenie konania v časti plnenia. Pokiaľ ide o celkový nárok na náhradu trov konania vo veci, súd prvej inštancie rozhodol tak, že prikázal predmet vyporiadania do podielového

spoluvlastníctva strán sporu rovnakým dielom. Vzhľadom na uvedené, keďže nemožno pripísať úspech vo veci žiadnej strane sporu, rozhodol súd prvej inštancie tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania s tým, že podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O súdnom poplatku s poukazom na § 14 ods. 4 v spojení s § 2 ods. 1 písm. b), § 5 ods. 1 písm. g), § 7 ods. 8, a položkou 6 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov rozhodne vyšší súdny úradník. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na to, že základom poplatku je cena všetkých vecí patriacich do BSM, ktoré sa podľa rozsudku vyporiadajú, a ktorá predstavuje celkom 216.000 eur s tým, že poplatníkom sú obe strany sporu.

28. Proti rozsudku podala žalobkyňa odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. d) C. s. p. a žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom sporu prikázať do jej výlučného vlastníctva a uložiť jej povinnosť zaplatiť žalovanému finančnú náhradu 108.000 eur v lehote 6 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že podanou žalobou sa snažila zabrániť vyporiadaniu spoločných nehnuteľných vecí v zmysle § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka ich nadobudnutím do podielového spoluvlastníctva. V značnej miere sa stotožňuje s rozhodnutím prvoinštančného súdu v rozsahu ustálenia masy BSM na spoločné nehnuteľnosti - rodinný dom v N. L. J. a garáž v L. a rovnako aj s odmietnutím neodôvodnených návrhov žalovaného na rozšírenie masy BSM o hodnotu bytu v U. a hodnotu bytu v N. L. J. vo výlučnom vlastníctve žalobkyne. V žiadnom prípade sa však nemôže stotožniť so spôsobom vyporiadania majetku v BSM jeho prikázaním do podielového spoluvlastníctva bývalých manželov, každému so spoluvlastníckym podielom vo výške 1 k celku, pričom uviedla, že vzťahy bývalých manželov sú trvalo rozvrátené, čo viedlo v roku 2016 k zániku manželstva rozvodom. K prehĺbeniu sporov došlo v priebehu predmetného súdneho konania o vyporiadanie BSM, kedy žalovaný opakovane slovné útočil na žalobkyňu a požadoval nespravodlivé rozdelenie spoločného majetku. Žalobkyňa z uvedeného dôvodu kategoricky odmieta ďalšie zotrvanie so žalovaným v spoluvlastníctve k spoločným nehnuteľnostiam, t. j. po zániku BSM prikázanie spoločných vecí do podielového spoluvlastníctva. Napadnutý rozsudok v časti jeho III. výroku o vyporiadaní vecí patriacich do BSM ich prikázaním do podielového spoluvlastníctva označila za zbytočný, nakoľko bývalých manželov vracia chronologicky niekoľko rokov späť. Žalobu na vyporiadanie BSM súdom podala práve z dôvodu, že nemala záujem o vyporiadanie majetku zákonnou fikciou do podielového spoluvlastníctva. Jej zámerom bolo vyporiadanie nehnuteľných vecí patriacich do BSM tak, aby tieto už naďalej netvorili predmet spoluvlastníctva bývalých manželov práve z dôvodov existencie početných rozporov. Súdny spor na prvoinštančnom súde pritom trval z dôvodov výlučne nezavinených žalobkyňou neúmerne dlho pre opakovanú zmenu zákonného sudcu aj početné úmyselné obštrukcie žalovaného (neospravedlnaná neúčast' na pojednávaní, nedôvodný návrh na prerušenie konania a pod.) od roku 2019 až do roku 2024, čo skonštatovala aj predsedníčka Mestského súdu Bratislava IV v oznámení zo dňa 3.1.2024, ktorým vyhodnotila sťažnosť žalobkyne na neúmerne prietahy v konaní za dôvodnú. Od roku 2018 pritom spoločný dom v N. L. J. obýva výlučne žalovaný a žalobkyňa si musí už 6 rokov zabezpečovať vlastné bývanie, pričom jej byt žalovaný neoprávnene žiadal zahrnúť do masy BSM. Nestotožňuje sa so zaradením spoločných nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva aj z dôvodu, že uvedené vyporiadanie majetku vyvoláva len ďalšie potenciálne súdne spory. Akákoľvek vzájomná dohoda žalobkyne so žalovaným o vyporiadanie majetku v spoluvlastníctve je vylúčená, nakoľko tento nepristal na doteraz žiadny z návrhov žalobkyne o spravodlivé rozdelenie spoločného majetku, ale opakovane od súdu požadoval vydanie rozsudku prikazujúceho predmetné nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva bez akejkoľvek peňažnej náhrady v prospech žalobkyne a to bez odôvodnenia navrhovaného petitu. Žalobkyňa naopak od vyvolania súdneho sporu navrhovala spravodlivé rozdelenie majetku v zmysle zásad ustanovenia § 150 Občianskeho zákonníka vychádzajúceho z predpokladu, že podiely oboch bývalých manželov na spoločných nehnuteľnostiach sú rovnaké. Nakoľko žalovaný opakovane pred súdom deklaroval svoju nemajetnosť a tento aj neúspešne žiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, žalobkyňa v priebehu konania zmenila žalobný petít tak, že žiadala o prikázanie všetkých dotknutých nehnuteľností do jej výlučného vlastníctva s určením jej povinnosti uhradiť v prospech žalovaného v rámci parížnej lehoty 6 mesiacov finančnú náhradu vo výške 1 hodnoty vyporiadavaného majetku, t. j. sumu vo výške 108.000 eur. S prvoinštančným súdom riadne zisteného a ustáleného skutkového stavu zjavne vyplýva, že prikázanie nehnuteľností do podielového spoluvlastníctva je pre

žalobkyňu nespravodlivé, nakoľko sa táto riadne zúčastňovala vedeného súdneho sporu, vytýčených pojednávaní, snažila sa o skončenie súdneho sporu zmiernom a požadovala pre oboch manželov rovnaké podiely na spoločnom majetku. Pre nadobudnutie spoločného majetku do podielového spoluvlastníctva s bývalým manželom žalobkyňi postačovalo vyčkať na uplynutie trojročnej zákonnej prekluzívnej lehoty namiesto päťročnej účasti v súdnom spore a početných výdavkov na právne zastúpenie. V tomto smere poukázala aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie vyhovel všetkým jej námietkam a návrhom týkajúcich sa ustálenia masy BSM a ocenenia nehnuteľností.

29. Nerozporuje existenciu iných súdnych rozhodnutí o prikázaní vecí z bezpodielového spoluvlastníctva manželov do podielového spoluvlastníctva po vyporiadaní, na ktoré prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukazuje. Z rovnakých súdnych rozhodnutí však vyplýva aj výnimočnosť takéhoto vyporiadania. Nemožno sa v tomto smere obmedziť len na strohé konštatovanie, že zákonná úprava súdom neposkytuje možnosť vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikázaním predaja spoločnej veci a následným rozdelením výťažku ako je to pri spôsoboch vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Citované súdne rozhodnutia navyše nezohľadňujú osobitnú situáciu žalobkyne. Žalobkyňa má za to, že v odôvodnení citované súdne rozhodnutia boli nesprávne aplikované na osobitú skutkovú situáciu strán. Súd prvej inštancie dostatočne nezohľadnil špecifické okolnosti sporu, čo viedlo k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

30. Rovnako má žalobkyňa s poukazom na všetky vyššie opísané skutkové okolnosti za to, že výsledok konania sa javí ako zjavne nespravodlivý, čím zároveň došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces. Rozsudok súdu prvej inštancie pritom v tomto smere možno považovať za rozporný so zásadou zákazu prekvapivých rozhodnutí, keď po vyhovení všetkým námietkam žalobkyne v konaní došlo k nedôvodnému vyporiadaniu spoločného majetku prikázaním vecí do podielového spoluvlastníctva napriek absencii vôle ktorejkoľvek zo strán o ďalšom zotrvaní v spoluvlastníckom vzťahu. Súd prvej inštancie odôvodnil prikázanie spoločných vecí do podielového spoluvlastníctva manželov nepreukázaním dostatočnej solventnosti aspoň jedného z manželov za účelom disponibilít dostatočného množstva finančných prostriedkov na úhradu finančnej náhrady v prospech druhého z manželov po prikázaní vecí do výlučného vlastníctva prvého z nich. V tomto smere opätovne poukázala na skutočnosť, že po rozvode manželstva bola nútená opustiť spoločnú domácnosť v rodinnom dome v N. L. J., nakoľko túto naďalej až doposiaľ obýva žalovaný. Kým žalovaný už šesť rokov obýva spoločnú nehnuteľnosť sám, žalobkyňa bola nútená sa zadŕžať pôžičkami za účelom vyriešenia svojej nepriaznivej bytovej otázky. Žalobkyňa tak zavinením žalovaného nebola pred súdom schopná deklarovat' dostatočnú okamžitú solventnosť a z toho dôvodu navrhovala plnenie finančnej náhrady v prospech žalovaného v dlhšej paričnej lehote. V žiadnom prípade však nepovažuje za prekážku, že by v rámci paričnej lehoty určenej súdom túto uhradila v prospech žalovaného z finančných prostriedkov získaných predajom predmetných nehnuteľností po ich prikázaní do výlučného vlastníctva žalobkyne.

31. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 23.7.2019 so spis. zn 25Co/62/2019 (citovaný v odseku 98 odôvodnenia napádaného rozsudku) rozporuje, že by v prípade vyplatenia finančnej náhrady v prospech žalovaného až po predaji nehnuteľností malo ísť o úhradu vyrovnacieho podielu po splnení odkladacej podmienky. Žalobkyňou navrhovaný výrok rozsudku takú podmienku neobsahuje, nepredpokladá a poňatie takej podmienky do výroku rozsudku súdu považuje za vylúčené. Výrok rozsudku po márnom uplynutí lehoty na plnenie nadobúda vlastnosť vykonateľnosti a v takom prípade by žalovanému nič nebránilo obrátiť sa na súd s exekučným návrhom na vymáhanie súdom riadne priznanej finančnej náhrady. Takéto exekučné konanie však možno označiť len za potenciálne v prípade dobrovoľného nesplnenia súdom uloženej povinnosti žalobkyňou, kým budúci spor o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva za istý. Žalobkyňa teda v tomto smere považuje svoj návrh za riadne vykonateľný. Prikázanie vecí do podielového spoluvlastníctva vyvoláva medzi bývalými manželmi ďalší budúci súdny spor o vyporiadanie spoločných vecí v podielovom spoluvlastníctve, pričom takýto spor znamená pre žalobkyňu ďalších niekoľko rokov s nemožnosťou užívať vlastnú vec a absolútne nerieši jej situáciu. Žalobkyňa sa od roku 2019 domáha skončenia sporov s jej bývalým manželom a nemá akýkoľvek záujem zotrvávať so žalovaným v ďalšom dlhoročnom súdnom spore. Nakoľko má byť esenciálnym zmyslom konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a to najmä po ich rozvode ukončenie spoluvlastníctva bývalých manželov, nemožno prikázanie spoločných vecí do ich podielového spoluvlastníctva označiť za logické.

32. V zmysle vyššie uvedeného žalobkyňa namieta aj správnosť výroku prvoinštančného súdu týkajúceho sa náhrady trov konania, ktorú súd nepriznal žiadnej zo strán sporu. Žalobkyňa odvolacím návrhom požaduje zmenu prvostupňového rozsudku v zmysle jej žalobného návrhu a teda v tomto smere požaduje priznanie trov prvoinštančného aj odvolacieho konania pre úplný úspech vo veci. Skutkový stav nepovažuje za tak výnimočné okolnosti, aby tieto dostatočným spôsobom odôvodňovali prikázanie spoločných vecí do podielového spoluvlastníctva tak, ako to judikuje predchádzajúca rozhodovacia činnosť súdov. Požaduje, aby odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní na špecifiká tohto súdneho sporu prihliadol a rozhodol tak, ako to navrhuje vo svojom odvolacom návrhu.

33. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s ohľadom na vzťahy medzi stranami sporu je zrejmé, že ich voľou bolo dosiahnuť úplné a definitívne oddelenie majetku, aby sa predišlo ďalším konfliktom a právnym sporom medzi nimi. Tento cieľ je kľúčový pre zabezpečenie toho, aby obe strany mohli samostatne a nezávisle pokračovať vo svojich životoch bez nutnosti ďalšieho vzájomného riešenia majetkových záležitostí súdnou cestou. Prikázanie vecí do podielového spoluvlastníctva však tento základný cieľ absolútne nerieši a úplne podkopáva aj zásadu efektívnosti súdneho konania teda, aby jedno súdne konanie nevyvolávalo potrebu ďalšieho súdneho konania, ako aj zásadou čo najprimeranejšieho poskytnutia materiálnej spravodlivosti. Takáto situácia znamená, že strany sporu by naďalej zostali vo vzájomnom právnom vzťahu s nevyhnutnosťou spolupracovať pri rozhodovaní o využívaní a správe spoločných vecí. To by určite viedlo k ďalším sporom o vyporiadanie spoločného majetku, pretože s ohľadom na atmosféru medzi nimi by len ťažko došlo k obojstranne uspokojujúcej dohode bez ingerencie súdnej autority. Optimálnym riešením je preto také rozdelenie majetku, ktoré umožní obom bývalým manželom začať nový život bez ďalších právnych záväzkov voči sebe navzájom. Teda, rozdelenie majetku reflektujúce ich vôľu, ktorú súdu od začiatku sporu dávajú jasne najavo. Nestotožnil sa s tvrdením žalobkyne, že: „opakovane od súdu požadoval vydanie rozsudku prikazujúceho predmetné nehnuteľnosti do jeho výlučného vlastníctva bez akejkoľvek peňažnej náhrady v prospech žalobkyne a to bez odôvodnenia navrhovaného petitu.“ Všetky svoje návrhy vždy patrične a veľmi podrobne odôvodnil a predložil aj množstvo relevantných dôkazov s judikatúrou. Napriek tomu, že preukázal, že absolútnu väčšinu celého majetku, nadobudli manželia BSM z úspor žalovaného a z príjmov z jeho podnikania, alternatívne bol ochotný, aby do vlastníctva žalobkyne pripadla garáž, a to napriek tomu že garáž zakúpil výhradne zo svojich zdrojov, žalobkyňa nikdy nepoprela jeho tvrdenia o pôvode majetku, teda, že ho zakúpil z vlastných úspor nadobudnutých pred manželstvom a z vlastného podnikania, čím aj právne potvrdila, že ide o pravdivé tvrdenia. Napriek tomu navrhol, aby súd do výhradného vlastníctva žalobkyne prikázal garáž aj s priliehajúcim pozemkom. Na druhej strane, opakovane poukazoval na to, že návrh žalobkyne, aby celý majetok pripadol jej, pričom po šiestich mesiacoch vyplatí žalovanému 108.000 eur je skutočne návrh nielen neodrážajúci reálne pomery manželov, ale ide skutočne o chladnokrvný návrh človeka, ktorý prakticky neprispieval do BSM, vždy len využíval jeho výhody, nepriznal dokonca ani v návrhu svoje podnikanie, nepredložil žiadne doklady, zneužil svoju dcéru, aby previedol tesne pred rozvodom značnú časť majetku z BSM na seba, ktorý odráža celé psychické nastavenie žalobkyne v tomto smere.

34. Poukázal na to, že manželia tesne pred rozvodom vlastnili 2-izbový byt v U. a zároveň štvorizbový dom s dvorom a záhradou v N. L. J., vrátane hnuťel'ného majetku, ktorý si žalobkyňa prakticky celý zo spoločného domu odsťahovala. Prakticky všetok majetok patriaci do BSM financoval sám zo svojich predmanželských úspor a podnikateľskej činnosti, čo riadne preukázal daňovými priznaniami žalobcu, zoznamom rekonštrukčných nákladov, svedeckými prehláseniami o zaplatení 1,7 milióna v hotovosti z úspor žalovaného atď., pričom žalobkyňa počas celého konania nerozporovala tento prínos do majetku žalovaným. Žalobkyňa po bleskových prevodoch spoločného majetku na dcéru a na seba tesne pred rozvodom, si z majetku BSM zabezpečila nový luxusný trojizbový byt so záhradou, a skutočne bez škrupulí a hanby navrhuje súdu, že zobchoduje aj strechu nad hlavou žalovaného, keďže už nepodniká a keď už nebude mať strechu nad hlavou, tak za pol roka mu poskytne 108.000 eur. Už len samotný tento návrh musí jasne komunikovať, o aký druh vzťahu tu išlo a čo bolo dlhodobým zámerom žalobkyne.

35. Nesúhlasil s názorom, že porušenie princípu parity by malo byť vykonané v prospech žalobkyne, pretože preukázal, že žalobkyňa, okrem iného, neuviedla, že počas manželstva podnikala, pričom svoje zisky pred ním zatajovala a do domácnosti v porovnaní so žalovaným takmer vôbec neprispievala, čo potvrdila aj priznaním, že všetky prostriedky z podnikania údajne investovala do spoločnosti. Inak povedané nerozporovala, že neprispievala do BSM a že žalovaný bol hlavný a prakticky jediný zdroj príjmov do BSM. V zmysle uvedeného bol teda dôvod neuplatniť princípu parity. Je totiž pravdepodobné,

že takéto vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyústi do ďalšieho súdneho sporu, čomu napokon svedčia aj vyjadrenia v odvolaní žalobkyne. Zásadný cieľ súdneho konania je však dosiahnuť spravodlivé a konečné riešenie sporu medzi stranami. Súdny by mali rozhodovať spôsobom, ktorý minimalizuje riziko ďalších sporov v budúcnosti. Navyše konformne s už ním uvedenou judikatúrou ako aj názorom Krajského súdu Prešov v rozhodnutí sp. zn. 17Co/31/2019 mal súd prvej inštancie vychádzať z tej skutočnosti, že hlavný zdroj príjmov zabezpečoval práve žalovaný, pretože: „Skutočnosť, že žalovaný mal v minulosti väčšie zásluhy a zásadný podiel pri obstaraní nehnuteľnosti, keď na to vynaložil vlastné finančné prostriedky, sa premietne v zohľadnení vnesenia vlastných prostriedkov do BSM. (...) Pri úvahe o ďalšom užívaní a prikázaní novostavby rodinného domu do výlučného vlastníctva žalovaného odvolací súd zohľadnil nielen to, že žalovaný sa podstatnou mierou podieľal na výstavbe nehnuteľnosti, ale aj to, že má možnosti a schopnosti túto nehnuteľnosť náležite udržiavať, hospodáriť na nej a využívať pre svoju potrebu. Preto ponechal nehnuteľnosť patriace do BSM strán sporu podľa § 150 OZ tomu z bývalých manželov, ktorý v nej od rozvodu uspokojuje svoje potreby bývania (...)“

36. Tvrdenie žalobkyne, že: „po rozvode manželstva bola nútená opustiť spoločnú domácnosť v rodinnom dome v N. L. J., nakoľko túto naďalej až doposiaľ obýva žalovaný. Kým žalovaný už šesť rokov obýva spoločnú nehnuteľnosť sám, žalobkyňa bola nútená sa zadĺžiť pôžičkami za účelom vyriešenia svojej nepriaznivej bytovej otázky.“, sa nezakladajú na pravde. Žalobkyňa nebola nútená sa odsťahovať, ba čo viac, skutočnosťou je, že doteraz disponuje kľúčmi od domu, v ktorom jednu veľkú izbu zamkla, pričom prístup do nej má len ona, a túto izbu aj využíva. Zobrala všetok novší nábytok a zariadenia predmety, avšak o predmetný dom sa vôbec nestará a všetky investície do opráv (napr. kotolňa, kalové čerpadlo, čerpadlo na polievanie a pod.) uhrádza dlhodobo, ako aj výlučne žalovaný. Napriek tomu, že žalobkyňa tvrdí, že bola nútená sa zadĺžiť a počas konania súdu prisľúbila predložiť údajnú úverovú zmluvu, nikdy tak neurobila. K údajnému „nútenému odsťahovaniu“ dodal, že prostriedky na nadobudnutie bytu zabezpečila darovaním majetku BSM svojej dcére od žalovaného ešte počas trvania manželstva spoločne stranami nadobudnutého bytu na W. D. XX-XX, U. za sumu 85.000 eur svojej dcére, tesne pred podaním návrhu na rozvod. Následne bez dodržania dohodnutého zápisu doživotného užívania žalovaného a následným okamžitým predajom tretej osobe - T. G., dva dni pred podaním návrhu na rozvod manželstva. Takáto manipulácia majetkom v BSM jasne naznačuje, že išlo o chladnokrvnú vypočítavú manipuláciu za účelom podvodne sa zmocniť majetku BSM.

37. V tejto súvislosti doloženými účtovnými závierkami firiem žalobkyne preukázal, čo súd prvej inštancie však vôbec nevyhodnotil, že žalobkyňa nemala také príjmy z podnikania, za ktoré by mohla zakúpiť dotknutý byt. Keďže žalobkyňa nikdy nepredložila nič, čo by dokazovalo, že pre kúpu predmetného bytu sa „zadĺžila pôžičkami“, ako konzistentne deklaruje. Žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, a preto neustále odvolávanie sa na možno neexistujúce pôžičky, nemôže byť brané v úvahu a súd prvej inštancie mal zohľadniť skutočnosť, že žalobkyňa nikdy nemala dostatok finančných prostriedkov na kúpu bytu, ktorý aktuálne užíva výlučne sama, a že tento bol zakúpený za prostriedky nadobudnuté za predaj bytu na W. D. XX-XX, U., teda byt nadobudnutý počas trvania manželstva, teda za prostriedky pochádzajúce z BSM. Z dôvodu podvodného správania sa žalobkyne, ktoré zneplatňuje právny úkon darovania pre omyl vo vôli na strane žalovaného podľa § 49a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník ide jednoznačne o prostriedky nadobudnuté v rámci BSM. Žalobkyňa v konaní pritom vôbec nijako nepreukázala opak. Preto aj na hodnotu dotknutého bytu mal jednoznačne súd prvej inštancie nevyhnutne prihliadať pri vyhodnocovaní dôkazov napadnutého rozsudku.

38. Nesúhlasí s návrhom žalobkyne. Návrh žalobkyne nereflektuje realitu, s ohľadom na všetky skutočnosti prednesené v konaní ho považuje sa absolútne neadekvátny, hrubo poškodzujúci žalovaného, zvyhodňujúci žalobkyňu, a s ohľadom na všetky okolnosti prípadu hrubo nemorálny. O majetok BSM sa zaslúžil v absolútne prevažnej miere žalovaný, ktorý dom v N. L. J. zakúpil takmer výhradne zo svojich úspor, zrekonštruoval ho za prostriedky zarobené v rámci svojho podnikania za trvania BSM, pričom ho zrekonštruoval úplne na svoje náklady, rovnako zásadne prispel aj na byt v U.. Žalobkyňa fakticky nikdy neprispievala zo svojho príjmu do majetku BSM, ktorý je predmetom masy BSM, nezveľaďovala ho a svoje príjmy, hlavne v posledných rokoch manželstva, sa snažila ukryť a zatajiť, aj keď v zmysle zákona patrili do BSM. Túto skutočnosť rovnako nepoprela a je teda preukázaná. Príjmy žalovaného, ktorý ich ale, na rozdiel od žalobkyne, investoval bezvýhradne do spoločného majetku BSM po celý čas jeho trvania, boli desiatky násobne vyššie ako príjmy žalobkyne počas BSM, všetok majetok pritom zakúpil a zrekonštruoval osobne svojím zvýšeným úsilím a absolútne prevažným podielom prínosu do toho majetku, naproti tomu žalobkyňa nemala žiadnu snahu prispievať do majetku

BSM. Preto tu existoval zásadný dôvod odkloniť sa od princípu parity a rozhodnúť v zmysle žalovaným uplatneného návrhu, ktorým by súd určil do jeho výhradného vlastníctva dom v N. L. J.. Uvedeným skutočnostiam koreluje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22 Cdo 1781/2004 (PR, 2006, č. 4). Navyše, žalobkyňa si z majetku, ktorý bol nadobudnutý v rámci BSM zakúpila svoje osobné bývanie, kde teraz sama býva. Pritom ide o byt, ktorý bol nadobudnutý nekalým konaním, a to oklamaním žalovaného a nezapísaním doživotného užívania v zmysle ich dohody. Dôkazy k tejto skutočnosti súdu už predložil a nachádzajú sa v spise. Pritom je nepochybné, že žalobkyňa nemohla mať tak krátko po rozvode svoje vlastné finančné prostriedky na kúpu bytu z iného zdroja, než je predaj ich spoločnej dcére darovaného bytu na W. D. XX-XX, U..

39. Žalobkyňa v odvolacej replike uviedla, že nepoprela, že žalovaný financoval nákup nehnuteľností v tom zmysle, že on jediný mohol manipulovať s financiami, keďže ona z jeho vôle nemala prístup na účet, kde si financie z podnikania ukladal. Financie získané manželmi počas manželstva sa považujú za spoločné. Dôverovala mu. Vlastné úspory pred manželstvom žalovaný neprezentoval, takže garáž nemohol kúpiť z vlastných úspor nadobudnutých pred manželstvom. Zdôraznila, že pred manželstvom v roku 1995 kúpili trojizbový byt P. L., na ktorý poskytla z predaja svojho bytu (čo súdu prvej inštancie aj vydokladovala) dve tretiny kúpnej ceny, keďže žalovaný tvrdil, že nemá finančné prostriedky na kúpu celého bytu. Počas celého manželstva pracovala, t. j. zarábala peniaze, starala sa o rodinu, dom, pozemok, to všetko žalovaný popiera tvrdením, že prakticky neprispievala do BSM, ale len využívala jeho výhody. Do BSM pravidelne prispievala, bola riadne zamestnaná a na tú dobu mala nadštandardný príjem, keďže pracovala v súkromnej firme, ktorej sa darilo. Svoje príjmy neminula na svoje osobné potreby, ako stále uvádza žalovaný, investovala ich priebežne do domácnosti, do záhrady, do nadštandardného hostenia spoločníkov žalovaného z firmy U..L..U.. U..G..C.. a jeho známych u nich, na starostlivosť o dcéru - oblečenie, škola, krúžky, obedy, výlety... a na zvýšené náklady počas štúdia dcéry na bilingválnom gymnáziu, na čo žalovaný absolútne neprispieval. Dokonca po skončení jeho podnikania (r. 2002) bola vždy pri spoločných návštevách reštaurácií ironicky vyzvaná na zaplatenie polovice útraty a takisto od ukončenia podnikania žalovaného prispievala na spoločné dovolenky v polovici. Žalovaný odmietol prispieť dcére na štúdium v zahraničí v roku 2013 s odôvodnením, že trochu si našetril, z čoho on bude žiť na dôchodku. Počas podnikania (od roku 2011) financovala čiastočnú rekonštrukciu domu, zabezpečila materiál, majstrov a rekonštrukciu práčovne, celého prvého podlažia rodinného domu (obývačka, kuchyňa, izba), nakupovala zariadenie domu (nové vybavenie izby pre dcéru, nové skrine, koberce, práčku a iné doplnky do domu), každoročne nakupovala záhradnícke potreby na výzdobu pozemku a domu a pod., ale to sa zrejme žalovanému neráta. A tesne pred rozvodom podľa jeho vyjadrenia previedla značnú časť majetku z BSM na seba. Toto tvrdenie je vážnym obvinením, ktoré sa nezakladá na pravde. Žalovaný zabudol uviesť, že sa niekoľko rokov starala o jeho dve dcéry z prvého manželstva tým, že ich zásobovala oblečením, hostila ich pri víkendových návštevách, prispela svojim pôsobením na neho, že ich primäl k štúdiu. Ďalej neuviedol, že sa dva roky starala o jeho mamu, ktorá u nich bývala na sklonku života, mala Alzheimeru, rodina ju odmietala, chodila s ňou po lekároch a nakoniec sa o ňu po dvoch porážkach až do konca postarala. Ani zmienka o tom, že z dôvodu, že nemá už financie na to, aby uživil ďalšie dieťa, ju prinútil podstúpiť zákrok. A to ešte pred kúpou rodinného domu, kde tvrdí, že ho kúpil z vlastných úspor pred manželstvom.

40. Ďalej uviedla, že byt v U. bol darovaný obidvomi rodičmi spoločnej dcére, ktorá bola po prevode vlastníctva jeho výlučnou vlastníčkou. Sama sa rozhodla investovať peniaze z predaja tohto bytu do štandardného (nie luxusného) bytu v N. L. J., kde nadobudla spoluvlastnícky podiel 1 k celku, ktorý vlastní doteraz. Svoju polovicu bytu financovala z požičaných finančných prostriedkov, keďže žalovaný po rozvode odmietal majetkové vyrovnanie dohodou. Novonadobudnutý byt nepatrí do BSM, preto nepovažuje za potrebné žalovanému dokladovať jeho financovanie. Žalovaný bol v čase jej podnikania obyčajný obchodný referent vo firme N., z ktorej ho nakoniec prepustili, prispieval v tom čase do domácnosti sumou 300 eur, čo zahŕňalo stravu, účty za energie, potreby pre domácnosť, starostlivosť o dcéru a jej štúdium. Zvyšok výplaty (ktorej výšku opäť nesmela vedieť) si ponechával pre seba a svoje potreby. Táto suma 300 eur bola nepostačujúca a ona si od neho nikdy nepýtala ďalšie peniaze, všetko financovala zo svojho príjmu. Bolo to pre rodinu. Od začiatku podnikania sa výrazne podieľala na financovaní domácnosti, pretože žalovaný po darovaní bytu dcére odišiel do predčasného dôchodku, aj keď nemusel. Vyjadril sa, že teraz sa má starať o všetko ona.

41. Po rozvode bola nútená odšťahovať sa, pretože žalovaný arogantne a povýšenecky odmietal akúkoľvek dohodu o vysporiadaní BSM. Neustále hádky, útoky a sexuálne obťažovanie z jeho strany

ju donútili riešiť situáciu odchodom. Jednu izbu má zamknutú, pretože má právo využívať aspoň jednu miestnosť v dome, ktorého je stále spoluvlastníčkou. Žalovaný mal za to, že z domu neodíde a pre neho sa vlastne nič po rozvode nezmení. V dome mu zostalo celé zariadenie a vybavenie domácnosti, okrem zariadenia izby dcéry a skriniek z jednej izby. Stôl a stoličky z kuchyne mu boli nahradené plnohodnotne. Dokonca po neustálych narážkach a výčitkách mu stoličky vrátila, dodnes sa na ne práši v práčovni. Doložila súdu prvej inštancie fotografie vyhotovené v deň odchodu z rodinného domu, predpokladala jeho útoky v tomto smere proti nej po odchode z domu. Keďže do dnešného dňa nepribudol v dome ani jeden kus nábytku či doplnku, je zrejmé, že mu nič nechýbalo. Žalovaný nepreukázal investovanie žiadnych prostriedkov do kotolne a pod. Poistku na dom taktiež hradí ona. O dom a pozemok sa prvé tri roky po rozvode starala vzorne, upratovala ho, umývala tam okná, prala záclony, polievala trávu, starala sa o pozemok a dreviny, keďže verila, že sa dohodnú na vysporiadaní BSM a dom bude udržiavaný, ale po troch rokoch to vzdala. V dome býva žalovaný zadarmo, užíva ho aj s priateľkami. Odmietajú aj dcéru vpustiť do domu, keď má návštevu. Naozaj by bolo pod jej úroveň upratať dom aj pozemok pre jeho dámske návštevy. Napriek tomu kvôli susedom a okoloidúcim chodí upratať pozemok pred domom, na čo má celé roky svedkov.

42. Prostriedky na nadobudnutie bytu poskytla čiastočne dcéra a bola to suma 72.700 eur, nie 85.000 eur. Byt dcéra predala 20.9.2016, teda nie dva dni pred podaním návrhu na rozvod, ktorý bol podaný 7.4.2015. Nový byt s dcérou financovala z jej prostriedkov za predaný byt v U. a z pôžičiek, ktoré žalovanému nie je povinná dokladovať, keďže nejde o predmet vysporiadania BSM. Doklady samozrejme má. Odmietajú tvrdenie o chladnokrvnej manipulácii za účelom podvodne sa zmocniť majetku BSM, nechotá žalovaného a jeho presvedčenie, že všetok spoločne nadobudnutý majetok je jeho, ju viedli k tomu zariadiť si svoj ďalší život mimo jeho spoločnosť. Odmietala mu robiť servis aj po rozvode, čo podľa jeho vyjadrení pred známymi očakával, pretože si myslel, že z domu nedokáže odísť. Byt nadobudnutý po rozvode obýva spoločne s dcérou, nie výlučne sama ako tvrdí žalovaný. Keďže sa o dcéru nezaujíma, túto skutočnosť nepozná. V žalobe o vrátenie daru požadoval od dcéry sumu vo výške 60.000 eur, pritom pri darovaní bola uvádzaná cena daru 72.700 eur, čo nie je hodnota polovice ceny bytu. Osobne od neho nepožaduje vrátenie dnešnej hodnoty bytu, ktorý predala z jej výlučného vlastníctva pred uzavretím manželstva a financie z neho investovala do kúpy ich prvého bytu.

43. Uviedla, že žalovaný nepreukázal úspory získané pred manželstvom, zavádzal žalobkyňu, že nemá dostatok vlastných finančných prostriedkov na zakúpenie prvého spoločného bytu. Byt v U. zakúpili po predaji spoločného bytu v L., na ktorý poskytla 2/3 finančných prostriedkov zo svojich úspor, čo preukázala a doklady doložila do spisu. Príjmy zo svojej podnikateľskej činnosti zatajoval žalovaný po celý čas manželstva počas jeho podnikania alebo neskôr aj počas zamestnania, o ich výške sa dozvedala príležitostne, keď sa chválil susedom či známym na oslavách a detailnejšie až na pojednávaniach o vysporiadaní BSM. Žalovaný svoje príjmy neinvestoval výlučne do spoločného majetku BSM, ale hlavne do rôznych fondov a zahraničných účtov, o ktorých existencii sa dozvedala len náhodne. Je presvedčená, že časť peňazí z BSM žalovaný zatajuje, ale tie nerieši. Bola naivná a finančné prostriedky, ktoré zarobila, bezhranične dávala do spoločného života. Opakovane zdôraznila, že si nerobila tabuľky a zápisy, kde, kedy, koľko peňazí vložila a čo z nich zaplatila, ako to robil žalovaný.

44. Ohradila sa voči tvrdeniu žalovaného, že si zakúpila svoje osobné bývanie, kde teraz býva, sama. Bývanie po rozvode nadobudla spoločne s dcérou, čiastočne z jej prostriedkov za predaj bytu v U. a čiastočne z pôžičiek, na ktoré má doklady a býva v ňom spolu s dcérou. Na rozdiel od žalovaného sa osem rokov po rozvode neustále snaží pracovať, splácať dlžobu a posúvať sa v živote ďalej. Žalovaný býva zadarmo v spoločnom rodinnom dome bez akýchkoľvek investícií na zveľaďovanie majetku, nestará sa o nehnuteľnosť, neustále prenajíma spoločnú garáž bez náhrady voči nej a čaká, že mu všetko padne do náručia. Po vynesení prvoinštančného rozsudku o vysporiadaní BSM v snahe ukončiť tento spor navrhla žalovanému vysporiadanie, aby jej nechal svoj podiel na spoločnej garáži na Č. D., svoju garáž na T. D.. a doplatok 40.000 eur, pričom v jeho výlučnom vlastníctve by zostal rodinný dom v N. L. J.. Žalovaný na tento návrh odmietol pristúpiť. Pri rozvode naťahoval čas, klamal súd vymyslenými prekážkami (ktoré dokázala, že nie sú pravdivé), hodil jej oznámenie o zásielke zo súdu do koša, aby sa k nemu vôbec nedostala a zmeškala pojednávanie, snažil sa niekoľkonásobne o odročovanie pojednávania. Toto sa deje aj pri tomto spore, mnohokrát sa vyjadril, že všetko je jeho, on tam dožije a urobí všetko pre to, aby to tak bolo. Vynesený prvoinštančný rozsudok by jej prakticky znemožnil vysporiadanie BSM.

45. Žalovaný v odvolacej duplike uviedol, že je jasné, že sa staral o svoje financie zarobené počas podnikania, zhodnocoval svoje úspory, aby mohol financovať kompletnú rekonštrukciu 3-izbového bytu v L., plus novú garáž oproti bytu a hlavne nový dom v N. L. J.. Spolu cca 1 mil. Sk v hotovosti na rekonštrukciu, plus 200 tis. Sk v hotovosti na kúpu predmetného 3-izbového bytu. Žalobkyňa predala svoj malý byt za cca 400 tis. Sk a spomenutý byt kúpili za cca 600 tis. Sk. Už len do tohto bytu s garážou investoval asi 3x viac ako žalobkyňa a ani neboli vtedy manželia. Nikdy netvrdil, že nemá finančné prostriedky, ako uvádza žalobkyňa, len v prvej etape ich spolunažívania nevidel dôvod na to, aby úplne všetko financoval len on sám, a ona by neprispela ani malou časťou. Do BSM už žalobkyňa viac neprispievala, nemala nadštandardný príjem ako tvrdí, skôr podpriemerný. Doložil súdu doklad o výške jej platu z firmy X.C.H.O., na ktorú sa odvoláva, čo bolo cca 14.000,- Sk v hrubom. On zarábala asi 10 x viac (doložil daňové priznania). Všetky jej tvrdenia sú nepodložené a klamlivé. To, že dcére neprispieval na bilingválnom gymnáziu, je taká istá lož, ako tá že odmietol prispievať dcére na ročný pobyt v USA konkrétne v Texase. Po tom všetkom, čo som zainvestoval v hotovosti takmer všetky svoje úspory z podnikania na to, aby sa im dobre žilo ako rodine (cca 5 mil. Sk v hotovosti, vrátane domu v N. L. J.), prišla raz večer žalobkyňa za ním, že ich dcéra N. chce ísť študovať na rok do USA. Pobyt mal stáť cca 15.000 eur a žiadala, aby polovicu zaplatil on, pričom ona podnikala a on už nie. Vyhrážala sa mu, že ak nezaplatí polovicu, rozvedie sa s ním. Mal ešte pár tisíc eur odložených na horšie časy, starobu. Keďže sa nechcel na starobu rozvádzať, dal jej 5.000 eur v hotovosti, povedala mu, že je to málo, že chce polovicu. Tak druhú časť peňazí (2.000 eur) jej poslal z jeho účtu na jej účet.

46. Žalobkyňa tvrdí, že sa na nič nepamätá. Neverí, že sa nepamätá ani na to, ako doma na sedačke počítali zálohu na dom v N. L. J. v hotovosti z jeho úspor pre pani K., od ktorej kupovali dom v N.. Bolo to 1.700.000,-Sk v päťstokorunových bankovkách. Bol to kopec peňazí a trvalo im to dlho. To si určite pamätá. A takto zavádza a klame od začiatku do konca. Z čoho by potom zaplatili dom v N. L. J.? Ona uvádza, že všetky peniaze za svoj malý byt dala na byt v L.. Jej investícia do domu v N. L. J. bolo maximálne, že dala vymaľovať prízemie a vymeniť parkety na prízemí. To čo údajne kúpila do domu (je otázne za aké peniaze), to aj všetko odniesla a kopu vecí aj navyše odniesla do svojho nového bytu na Y. P. N.. A to napriek tomu, že vtedy majetko-právne vyrovnanie ani nezačalo. Zoznam vecí, ktoré neoprávnene odniesla, doložil súdu, kde odhadol aj celkovú hodnotu odnesených vecí na sumu cca 21.300 eur, s konkrétnym zoznamom, ktorý je uvedený vo vyjadrení z marca 2020.

47. Tvrdenie žalobkyne, že sa starala o jeho dcéry z prvého manželstva je absolútna nehoráznosť. Od začiatku k nim chodili dosť zriedka, do N. už len tak raz do roka na Vianoce a neskôr ani to nie, lebo vycítili, že žalobkyňa ich tam nechce. O jeho mamu počas toho roka aj niečo, čo u nich bola, sa nebolo treba zvlášť starať. Sem tam niečo zabudla, ale ináč bola v pohode. Akurát si užívali jej dôchodok. Žalobkyňa nikdy nič neplatila, keď bola niekde s ním si sadnúť a to bolo za ten čas stovkykrát. Má dojem, že raz v živote zaplatila nejakú cestovinu v pizzerii v N., aj to mu neustále vyčítavala. Vo vyjadrení uvádza, že vraj dovolenky platila, tak to je už neuveriteľné, ako dokáže klamať. Všetky veľké dovolenky (Španielsko, Taliansko, Turecko, Grécko, Mallorca, ...) v plnej miere za všetkých a vždy platil len výhradne on. O desiatkach lyžovačiek na Donovaloch ani nehovorí. Po skončení jeho podnikania boli ako rodina u jeho dcéry v H. na 10 dní, samozrejme, že to financoval celé on. Potom už prakticky na spoločnej dovolenke neboli, maximálne tak na pár dní v Štúrove a cez víkend v Tatrách. Tak potom aké dovolenky platila? Žiadne neplatila, sú to lži. Potvrzuje, že mal veľké úspory aj pred manželstvom, dokonca aj pred revolúciou pracoval vo vyšších, veľmi dobre platených funkciách.

48. Byt v U. bol síce darovaný obidvomi rodičmi spoločnej dcére, na veľmi tvrdé naliehanie žalobkyne a pod hrozbou rozvodu, ak nedaruje. Vraj aby ho nezdedili jeho dcéry z prvého manželstva. Byt bol však darovaný len s tým, že tam obaja budú mať zapísané právo doživotného užívania. Nakoniec zistil, že je tam zapísaná len žalobkyňa (list vlastníctva so zápisom len jej doživotného užívania predložil a je v súdom spise). Týmto krokom získala žalobkyňa absolútnu kontrolu nad bytom - fakticky ho týmto klamstvom odcudzila z BSM v prospech seba. Už v tomto konaní bolo opakovane spomenuté, ako ho v tomto smere oklamala, aby sa bytu zmocnila. Nemohol tušiť, že všetko je už vopred naplánované, aj rozvod, aj následný bleskový predaj bytu a hlavne kúpa nového na Y.. Teraz už vie, že išlo o vopred naplánované, zneužitie jeho dcéry, aby tento byt dostala z BSM a použila na kúpu vlastného luxusného bývania na Y. D. P. N. L. J.. Je však jasné, že nebyť jeho úspor z podnikania, nikdy by nemohli mať dlhé roky súčasne nadštandardný prerobený 3-izbový byt s novou garážou oproti bytu v X. (neskôr 2-izbový byt P. U.) a prerobený rodinný dom s novou prístavbou, dvorom, záhradou... atď. a tým pádom

by nikdy nemohli darovať dcére byt v U.. Prakticky on daroval byt v U. spoločnej dcére N., žalobkyňa sa zviezla popri ňom ako jeho manželka.

49. Je pravda, že ho rok pred dôchodkom prepustili, ale s 12 mesačným odstupným. Potom, ako ho skoro ako 60 ročného prepustili z N., sa ešte dokázal plnohodnotne zamestnať, čo bol malý zázrak a do predčasného dôchodku odišiel len pár mesiacov predtým, ako mohol odísť do riadneho dôchodku, lebo to bolo pre neho vhodné. Dával jej oveľa viac ako 300 eur mesačne a čo mu zostalo, z toho tiež riadne prispieval na chod domácnosti, nehovoriac o tom, že všetky priebežné opravy okolo domu mal na starosti len on, vôbec sa o to nikdy nestarala, ani netušila, koľko to obnáša. Po rozvode nemusela odísť, veď v rodinnom dome ešte dosť dlho bývali aj s dcérou. Po rozvode a aj dávno predtým sa jej ani nedotkol, dokonca sa ani nerozprávali, žiadne sexuálne ani iné obťažovanie, to je nehorázný výmysel. Odišla jednoducho preto, že sa jej podaril plán, pripravila ho o byt v U. a kúpila si za to vlastné bývanie. To, čo investoval do rôznych opráv odkedy odišla z domu (kotolňa má 22 rokov a jej životnosť je 16 rokov, tak si každý vie predstaviť, že každú chvíľu do toho treba investovať), ďalej kalové čerpadlo, čerpadlo a automatika polievania v záhrade, veľkú časť škridiel bude treba na streche vymeniť atď. Nikdy mu za to nedala ani jeden cent. Vôbec sa nestará o dom. Žalobkyňa píše, že v dome býva zadarmo. To je čo za nezmysel? Veď platí za všetko a stará sa o dom, robí údržbu a opravy na celom dome len na vlastné náklady, ona nič neprispieva, napriek tomu, že je stále celé roky spolumajiteľka. Býva sám, nebýva so žiadnymi priateľkami. Žalobkyňa už veľmi dlho nechodí ani hrabať to lístie pred domom. No vrchol je jej vyjadrenie, že vraj ani dcéru nepúšťa do domu. Veď doteraz majú obe kľúče od domu. Nikdy sa nestalo, aby nemohli vstúpiť do domu, dokonca ani vtedy, keď nie je doma.

50. K sumám, ktoré tam uvádza žalobkyňa sa nevie vyjadriť, nikdy mu nič nepredložila. Všetky ich tvrdenia o prevodoch bytov boli riadne podložené výpismi z katastra, kde sú uvedené dátumy, takže nepresnú interpretáciu žalobkyne považuje len za pokus o ďalšie zavádzanie súdu. Uviedol, že v byte na Y. D.. P. N. bývala donedávna sama, pretože dcéra bývala s priateľom v prenajatom byte v G.. Že sa k nej vraj dcéra nedávno nasťahovala, to nevie potvrdiť, pretože on k nim na návštevu má zakázané chodiť. O dcéru by sa veľmi rád zaujímal, ale nemá ako. On k nim ísť nemôže a ona za ním nechodí. Naposledy bola u neho koncom vlaňajšieho roku. To skôr sa ona nezaujíma o neho. O akej dnešnej hodnote malého bytu, čo predala, žalobkyňa hovorí? Na základe tejto logiky on za vtedy platné ceny mohol kúpiť dvadsať takých bytov, čo mala ona. A aké hodnoty by mali dnes? Ale on sa so žalobkyňou o svoje milióny podelil a investoval do spoločného majetku - BSM, na rozdiel od nej. Skutočnosť, že kúpili a zrekonštruovali dom v N. L. J. takmer výhradne z jeho úspor je nesporná a nepochybná. Ona neuvádza, že by na jeho zaobstaranie a dostavbu finančne prispela, že by vôbec mala z čoho prispieť. Lebo nemala, a teda neprispela. Dom kúpili a veľmi dobre vie, že ho celý financoval zo svojich úspor, vlastnými rukami ich počítala. Preukázal súdu dosť veľké úspory, resp. príjmy, predložil daňové doklady, odkedy ich mal k dispozícii ako aj majetkové priznania. Doklad o platbe v hotovosti za dom v N. L. J., je taktiež súčasťou spisu. Žalobkyňa ani netvrdí, že na kúpu domu nejako prispela, ani na rekonštrukciu. Predložil súpis rekonštrukčných prác na dome, ktorý nerosporovala, s tým že celkové jeho investície do domu - kúpa a rekonštrukcia boli vyše 3,26 milióna korún, plus nákup zriaďovacích predmetov a príslušenstva cca za 1,7 milióna, činí cca 4 mil. korún jeho čistej investície do domu v N. L. J.. Keďže banky, z ktorých boli úspory na kúpu a rekonštrukciu domu vybrané už ani neexistujú, nie je možné predložiť potvrdenia. Ale keďže dom je zakúpený a protistrana ani netvrdí, že by prispela na jeho kúpu, bol zakúpený pomerne krátko po jeho rozvode, je zrejmé, že bol zakúpený z jeho úspor. Rovnako je nesporná jeho prístavba a rekonštrukcia a keďže protistrana ho nerekonštruovala, ani na to nemala v tom čase zdroje, taktiež nemôže byť pochyb, kto absolútne podstatnou mierou prispel na zakúpenie domu v N. L. J.. Rovnako aj ďalšie platby za tento dom nesporne prebehli a boli hrazené z jeho úspor. Keďže bolo preukázané, že žalobkyňa nemohla mať zo svojho príjmu úspory na zakúpenie tohto domu. Predchádzajúce veľké príjmy nemohol iným spôsobom dokazovať, pretože také doklady z daňového úradu už po toľkých rokoch neeviduje, a ako uviedol, napríklad banka IRB už neexistuje. Žalobkyňa nepreukázala žiadne príjmy ani pred manželstvom ani počas manželstva. Uviedla, kde investovala peniaze za predaj svojho jednoizbového bytu (do domu to nebolo). Áno, v U. kúpili byt za predaj bytu v L.. Žalobkyňa však zabudla uviesť, že byt v Petržalke kúpili ako holobyť za cca 600.000,- Sk, ona predala ten svoj malý byt za cca 400.000,-Sk, on doložil 200.000,-Sk. Žalobkyňa však zabudla uviesť, že byt v L. zrekonštruoval na svoje náklady za cca 800.000,- Sk a ona mohla so ziskom dlhé roky prenajímať a potom mohli za pekné peniaze predat práve preto, že ho kompletne z jeho úspor z pred manželstva dal zrekonštruovať za cca 800.000,- Sk plus nová garáž oproti bytu za cca 350.000,- Sk.

51. Za úplný nezmysel považoval vyjadrenie žalobkyne, že zatajoval príjmy zo svojej podnikateľskej činnosti. Ved' ona musela vidieť aj videla, kde všade tie zarobené peniaze investoval. Bývala v nich, boli všade okolo nej. Za čo kúpili dom v N.? Ona ani neuvádza, že za jej peniaze, pretože žiadne v tom čase nemala (z predaja svojho malého bytu prispela na byt v L.). De facto týmto vyjadrením priznala, že dom v N. L. J. mohol byť a bol kúpený z jeho úspor. Pretože ona napriek všetkým lžiam, nemohla uviesť že ho kúpila, lebo jednoducho na to nemohla mať žiadne peniaze. Kúpil ho a celý ho aj dostával a zrekonštruoval a investoval doňho vyše 3.260.000,- Sk plus zariadenie a to zo svojich úspor získaných v absolútne prevažnej miere získaných pred manželstvom so žalobkyňou, ako to vyčíslili do spisu. Do toho investoval svoje peniaze. Prenájom garáže, ak sa podarí prenajať, ledva vykryje náklady za prevádzku garáže, za ktoré musí pravidelne platiť správcovi garážového domu, kde sú stovky garáží. Koniec koncov žalobkyňa opustila rodinný dom a nechala ho tam samého a aj sa sám stará o rodinný dom, celé roky, napriek jej spoluvlastníctvu. Po vynesení prvoinštančného rozsudku žalobkyňa navrhla, že jej zostane 3-izbový nadštandardný byt s dvorom, prístreškom, záhradným domčekom, ďalej chce garáž v L. na Č., garáž na T.Ď. (čo má ešte pred manželstvom) a ešte 40.000 eur po predaji domu, v ktorom býva, a ktorý de facto celý kúpil, nakoľko už skoro žiadne peniaze nezostali po toľkých investíciách. A za to, čo zostane si vraj pri dnešných cenách môže kúpiť garsónku, niekde na periférii. Logické, že na takýto návrh nemohol pristúpiť. Zaplatil zo svojho fakticky celý dom a cez byt v U. fakticky aj jej súčasné luxusné bývanie na Y.. Mimochodom žalobkyňa má ešte k dispozícii veľký rodičovský rodinný dom v N. L. J., kde býva jej mama sama. On okrem domu kde býva, nemá nič. Posledný odstavec k bodu 23 vyjadrenia je totálny výmysel.

52. Proti rozsudku podal odvolanie aj žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. e), písm. f) a písm. h) C. s. p. a žiadal do svojho výlučného vlastníctva prikázať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v okrese U., obec N. L. J., k. ú. K., druh stavby - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, evidovaná na liste vlastníctva číslo XXXX, nehnuteľnosť nachádzajúca sa v okrese U. obec N. L. J., k. ú. K., a to pozemok parcely „, parcela číslo XX/X evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k celku), parcelné číslo XX/X, XX/X, XX/X všetky evidované na liste vlastníctva číslo XXXX a nehnuteľnosť R. nachádzajúca sa v okrese X. P., obec X. m. č. L. k. ú. L. súpisné číslo XXXX, Č. XX-XX evidovaná na I. XXXX číslo nebytového priestoru XX, vchod Č. XX, pozemok - nehnuteľnosť nachádzajúca sa v okrese X. P., obec X. T. Č. L. W. Ú. L. a to pozemok parcely registra „, parcelné číslo XXXX/XX evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XXXX k celku), parcela číslo XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX všetky evidované na liste vlastníctva číslo XXXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XXXX k celku) a to bez povinnosti žalovaného vyplatiť žalobkyňu alternatívne do výlučného vlastníctva žalovaného prikázať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v okrese U., obec N. L. J., k. ú. K., druh stavby - rodinný dom, súpisné číslo XXXX, evidovaná na liste vlastníctva číslo XXXX, nehnuteľnosť nachádzajúca sa v okrese U. obec N. L. J., k. ú. K., a to pozemok parcely „, parcela číslo XX/X evidovaný na liste vlastníctva číslo XXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k celku), parcelné číslo XX/X, XX/X, XX/X všetky evidované na liste vlastníctva číslo XXXX. Do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázať nehnuteľnosť R. nachádzajúca sa v okrese X. P., obec X. m. č. L. k. ú. L. súpisné číslo XXXX, Č. XX-XX evidovaná na liste vlastníctva číslo XXXX číslo nebytového priestoru XX, vchod Č. XX, pozemok - nehnuteľnosť nachádzajúca sa v okrese X. P., obec X. m. č. L. W. Ú. L. a to pozemok parcely registra „, parcelné číslo XXXX/XX evidovaný na liste vlastníctva číslo XXXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XXXX k celku), parcelné číslo XXXX/XX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX, XXXX/XXX všetky evidované na liste vlastníctva číslo XXXX (spoluvlastnícky podiel o veľkosti X/XXXX k celku) alternatívne napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že uplynutie trojročnej lehoty, ktoré súd prvej inštancie viaže na podanie samostatného návrhu na prerušenie konania zo dňa 29.2.2024 nemá relevanciu. Totiž, návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM“) bol urobený v zákonnej lehote 3 roky od jeho zániku. O skutočnosti, že žalobkyňa použila prostriedky nadobudnuté v rámci BSM na zakúpenie bytu na Y. D. XX, N. L. J. v časti 1 (ďalej len „byt na Y.“), v ktorom má aktuálne zabezpečené bývanie, súd prvej inštancie upovedomil ihneď, ako mu bola doručená žaloba a to vo vyjadrení k žalobe o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželstva, zo dňa 18.3.2020, preto platí, že súd prvej inštancie sa tým pri rozhodovaní mal riadne zaoberať, a to bez konštatácie o nedodržaní lehoty, ktorá nemôže zakladať dôvod pre nevysporiadanie sa s predmetnou vecou. Žalovaný žiadal len, aby súd prvej inštancie pri rozhodovaní zohľadnil skutočnosť, že žalobkyňa si veľmi krátko po rozvode manželstva zabezpečila luxusné nové bývanie v trojizbovom byte so záhradou, ktoré užíva sama a to z prostriedkov BSM. Predložil súdu

prvej inštancie dôkazy - tabuľky o hospodárskych výsledkoch podnikania žalovanej, ktoré sú aj verejne dostupné a preukázal, že žalovaná nemohla mať prostriedky zo svojho podnikania. Žalovaná síce na pojednávaní uviedla, že si zobrala úver a predloží zmluvy o tomto úvere, nikdy však žiadne zmluvy nepredložila. Teda nepreukázala ňou tvrdené skutočnosti. Platí teda to, čo bolo pred súdom riadne preukázané, a to že svoj nový byt, zakúpený bezprostredne po ukončení manželstva nadobudla z prostriedkov BSM, resp. vo veľkej časti za byt, ktorý vylákala ako dar od žalovaného pre svoju dcéru, a na ktorý zámerne nezapísala právo doživotného užívania, na ktorom žalovaný trval, čím ho o tento byt, resp. dosah naň pripravila. Byt okamžite predala a zaň si kúpila bývanie spolu s dcérou. Takéto konanie priznala aj pred súdom na ostatnom pojednávaní. Priznala ho aj jej dcéra pred súdom, zápisnicu predložil. Takéto konanie je v rozpore s dobrými mravmi a nepožíva právnu ochranu. Preto spravodlivo a správne žiadal, aby súd prvej inštancie prihliadol na hodnotu tohto bytu zakúpeného žalobkyňou za prostriedky podvodom získané z BSM.

53. Je naopak pre spravodlivý a racionálny výsledok v konaní podstatné, aby súd bral v úvahu nekalé nadobudnutie dotknutého bytu žalobkyňou. Preukázali, že prostriedky na jeho nadobudnutie žalobkyňa zabezpečila darovaním ešte počas trvania manželstva spoločne stranami nadobudnutého bytu na W. D. XX-XX, U., za sumu 85.000 eur svojej dcére, bez dodržania dohodnutého zápisu doživotného užívania žalovaného a následným predajom tretej osobe - T. G., dva dni pred podaním návrhu na rozvod manželstva. Rovnako preukázal, že žalobkyňa nemala dostatočné príjmy z podnikania, za ktoré by mohla zakúpiť dotknutý byt, pričom ani nikdy nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by dokazoval, že pre kúpu predmetného bytu sa zadžila pôžičkami, ako deklaruje v konaní, avšak nijako nepreukazuje túto skutočnosť. K tomu predložil tabuľky z verejne dostupných uzávierok firiem žalobkyne v konaní ako dôkazy, ktoré však súd prvej inštancie evidentne nebral v úvahu, a nijak sa s nimi v rozsudku nevysporiadal, preto predkladá tieto tabuľky v rámci odvolania. BSM zaniklo právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 12C/359/2015-84, zo dňa 7.10.2016, o rozvode manželstva strán dňom 15.12.2016. Do tohto času žalobkyňa, podľa registra účtovných závierok, dosahovala zisk z podnikania a to za roky 2011-2016 celkom 7.126 eur. Z listu vlastníctva č. XXXX k bytu na Y. vyplýva, že žalobkyňa nadobudla tento byt 7.12.2018. Do tohto času žalobkyňa, ako možno vidieť z registra účtovných závierok, dosahovala zisk za roky 2017-2018 celkom mínus 1.310 eur. Na základe uvedeného nemožno prehliadať, že dotknutý byt, ktorý žalobkyňa užíva výlučne sama, bol zakúpený za prostriedky nadobudnuté za predaj bytu na W. D. XX-XX, U. a teda, z dôvodu podvodného správania sa žalobkyne, ktoré zneplatňuje právny úkon darovania pre omyl vo vôli na strane žalovaného podľa § 49a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) za prostriedky nadobudnuté v rámci BSM. Žalobkyňa v konaní pritom nepreukázala opak, naopak potvrdila, že právo bývalého manžela nezapísala do katastra, čím potvrdila, že týmto podvodným konaním stratil dosah na svoj majetok patriaci do BSM, za ktorý si kúpila byt. Preto na hodnotu dotknutého bytu súd prvej inštancie mal nevyhnutne prihliadať pri koncipovaní výsledného rozsudku. Rovnako aj na spôsob a zdroje nadobudnutia bytu, v ktorom momentálne býva žalobkyňa.

54. Namietal závery súdu prvej inštancie v odseku 87 napadnutého rozsudku, keď opakovane preukázal, že sumu 1.700.000,- Sk zaplatil za dom v N. L. J. zo svojich úspor, ktoré nadobudol pred uzatvorením manželstva so žalobkyňou. Písomne toto tvrdenie predložil a niekoľkokrát to zopakoval aj na pojednávaniach. Žalobkyňa nikdy toto tvrdenie nepoprela. Preto sa toto tvrdenie považuje v zmysle zákona za preukázané tvrdenie. Zakúpenie ako i následné financovanie rekonštrukcie rodinného domu, zapísaného na liste vlastníctva číslo XXXX pre okres: U., obec: N. L. J., katastrálne územie: K. (ďalej len „rodinný dom“) zabezpečil prevažne zo svojich vlastných úspor, ktoré mal pri vstupe do manželstva teda, nepatriace do BSM, čo žalobkyňa taktiež nikdy nerozporovala. Rovnako tak súdu doložil výšku na to použitých finančných prostriedkov, čo súd prvej inštancie sám konštatuje. Preto mu nie je zrejмый dôvod nezohľadnenia uvedených skutočností v rozsudku, kde sú uvedené absolútne nepravdivé skutočnosti, a dokazovanie nie je riadne vyhodnotené, čo sa odráža v samotnom nesprávnom a nespravodlivom rozsudku ako výsledku konania. Poukázal na § 150 Občianskeho zákonníka a nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 537/2012. Predložil aj čestné vyhlásenie blízkej príbuznej Z. U., ktoré uvádza, že o prostriedkoch žalovaného, ktoré zaplatil zo svojich úspor za dom v N. L. J. mala informácie. Ani s týmto dôkazom sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Navyše § 150 Občianskeho zákonníka predstavuje demonštratívny výpočet toho, na čo je treba prihliadať, preto podľa okolností konkrétneho prípadu je možné, resp. nutné zohľadniť aj iné skutočnosti, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť spôsob vypořádania.

55. V súvislosti so záverom súdu prvej inštancie, že neunesol bremeno tvrdiť a dokazovať považoval za potrebné dodať, že žalovaný navrhol súdu dokazovanie výsluchom svedkov Y. U., Z. U. H. G. K., ktorí by sa vedeli vecne vyjadriť ku skutočnostiam relevantným pre rozhodnutie vo veci samej, no súd tieto dôkazy neprípustil. Ani záver súdu prvej inštancie v odseku 90 napadnutého rozsudku nemá oporu v prebehnutom dokazovaní pred súdom. Predložil tabuľky s príjmami žalovaného a na porovnanie pracovnú zmluvu žalobkyne. Jej príjmy boli nielen niekoľkonásobne nižšie, ale nič nenamietala ani voči tvrdeniu žalovaného, že celú rekonštrukciu domu v Ivanke financoval sám, osobne ju vykonával a riadil. Taktiež nenamietala tvrdenie, že jej plat jej slúžil len ako kapesné a celý chod domácnosti prakticky financoval žalovaný, rovnako ako mimoriadne výdavky ako dovolenky a investície do domu. Uvedené súdu prvej inštancie riadne preukázal, a to aj čestnými prehláseniami Y. U. H. Z. U., ktoré potvrdzujú túto okolnosť, ako aj ďalšie okolnosti týkajúce sa nadobúdania majetku do BSM. Konkrétne: „Pokiaľ sa týka starostlivosti o tretiu dcérku, viem že sa o ňu od malička príkladne staral, vozil ju napríklad vždy do škôlky aj zo škôlky aj v nižších ročníkoch do školy, keďže manželka kvôli pracovnému času nemohla a on ako podnikateľ si to vedel prispôsobiť. Vždy sa o rodinu príkladne staral, platil dovolenky a podobne, dal im prvé posledné.“

56. Ozrejmil, že odklonenie sa od princípu parity pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov môže byť odôvodnené viacerými faktormi. Súd má zohľadniť (i) prínos každého z manželov; ak jeden z manželov prispieval výrazne viac k spoločnému majetku alebo k rodinným financiám, (ii) prístup k každého z manželov k spoločnému majetku; ak jeden z manželov systematicky zanedbával starostlivosť o spoločný majetok alebo nevykonával svoje povinnosti voči rodine a domácnosti, (iii) prispievanie na údržbu a zhodnotenie majetku; ak jeden z manželov investoval do údržby a zhodnotenia spoločného majetku viac ako druhý. Uviedol, že počas konania preukázal, že investoval do spoločného domu 1.700.000,- Sk zo svojich úspor a financoval celú rekonštrukciu domu. Všetky svoje príjmy investoval do spoločného domu. Žalobkyňa naproti tomu neinvestovala do spoločného domu takmer nič, okrem iného neuviedla v návrhu ani skutočnosť, že počas manželstva podnikala, pričom svoje zisky pred žalovaným zatajovala a do domácnosti v porovnaní so žalovaným takmer vôbec neprispievala, čo potvrdila aj priznaním, že všetky prostriedky z podnikania údajne investovala do spoločnosti. Inak povedané nerozporovala, že žalovaný bol hlavný zdroj príjmov v domácnosti a potvrdila, že neprispievala do BSM a investovala len do svojej spoločnosti.

57. Opätovne poukázal na svoje príjmy, ktoré riadne zdokumentoval a predložil aj v tabuľke, a s ktorými sa súd prvej inštancie vôbec nevysporiadal, a ktoré jasne preukazujú, že investície do domu aj bytu ako aj zabezpečenie riadneho chodu domácnosti, dovolenky a absolútna väčšina výdavkov bola práve na pleciach žalovaného v celom rozsahu. Súčasne priložil tabuľku, ktorú predložil aj súdu prvej inštancie na pojednávaní, pričom za roky 1993 - 2002 to bolo celkom 152.311,09 eura. Z uvedeného jasne vyplýva, že súd prvej inštancie, ak by riadne zohľadnil všetky predložené dôkazy, mal absolútny dôvod neuplatniť princíp parity. Ide totiž o prípad, keď manžel takmer 100 % financoval zo svojich predmanželských úspor a príjmov zakúpenie a rekonštrukciu domu, o ktorý ide. Mal za to, že rozdelenie BSM vykonané súdom prvej vychádza z nesprávnych skutkových zistení na základe ignorovania vykonaného dokazovania, nevysporiadania sa súdu so základnými preukázanými faktami v konaní. Dokonca súd prvej inštancie v rozsudku tvrdí opak toho, čo bolo na pojednávaní preukázané a väčšinou predložených dôkazov sa vôbec nezaobera dokonca ani nespomína najzákladnejšie preukázané fakty ako je absolútne väčšinové financovanie domu z úspor a príjmov žalovaného, nepopreté žalobkyňou a ďalšie vyššie uvedené fakty. Takýto rozsudok nie je možné považovať za riadny a zákonný rozsudok vynesený v rámci zákonom stanovených pravidiel a zásad. Ide o arbitrárne, hrubo nekorektné, nič nehovoriace rozhodnutie, ktoré nemá oporu v prevedenom dokazovaní a nemá ani riadne a zákonom predpísané a predpokladané odôvodnenie. Súd by mal rozhodovať predovšetkým na základe faktov a zákona. Keď však súd v rozhodnutí zákonne preukázané fakty ani nespomenie, nie je možné dosiahnuť zákonné rozhodnutie.

58. Navyiac je pravdepodobné, že takéto vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vyústi do ďalšieho súdneho sporu. Zásadný cieľ súdneho konania je však dosiahnuť spravodlivé a konečné riešenie sporu medzi stranami a riadne vysporiadanie majetku strán. Žalovaný teda vo svojom veku, chabom zdraví a po všetkých investíciách, ktoré súdu riadne preukázal, a ktoré boli v konaní nesporné, že teda on financoval (okrem iného) prakticky celý dom, o ktorý sa vedie spor, bude na staré kolená zápasiť v chorobe o svoje bývanie s niekým, kto ho preukázateľne podlo oklmal a zákerným spôsobom obral o časť majetku, v ktorom si pokojne hovie. Takéto rozhodnutie súdu nemá oporu v zákone, ani v

prevedenom dokazovaní. Nesúhlasil preto so súdom prvej inštancie v odseku 93 napadnutého rozsudku, nakoľko s ohľadom na vzťahy medzi stranami sporu je zrejmé, že ich vôľou bolo dosiahnuť úplné a definitívne oddelenie majetku, aby sa predišlo ďalším konfliktom a právnym sporom medzi nimi. Tento cieľ je kľúčový pre zabezpečenie toho, aby obe strany mohli samostatne a nezávisle pokračovať vo svojich životoch bez nutnosti ďalšieho vzájomného riešenia majetkových záležitostí. Prikázanie vecí do podielového spoluvlastníctva však tento základný cieľ úplne podkopáva. Takáto situácia znamená, že strany sporu by naďalej zostali vo vzájomnom právnom vzťahu s nevyhnutnosťou spolupracovať pri rozhodovaní o využívaní a správe spoločných vecí. To by akiste viedlo k ďalším sporom o vyporiadanie spoločného majetku, pretože s ohľadom na atmosféru medzi nimi by len ťažko došlo k obojstranne uspokojujúcej dohode bez ingerencie súdnej autority. Optimálnym riešením je preto také rozdelenie majetku, ktoré umožní obom bývalým manželom začať nový život bez ďalších právnych záväzkov voči sebe navzájom. Teda, rozdelenie majetku reflektujúce ich vôľu, ktorú súdu od začiatku sporu dávajú jasne najavo.

59. Prihliadnuc na prednesené atribúty zákonného a spravodlivého rozhodnutia, rozsudok trpí vadami, na ktoré poukazuje. Súd prvej inštancie nielenže nevezal do úvahy žalovaným predložené dôkazy, ale niektoré z nich, a to pre vec samu podstatného charakteru, ani nevykonal. Pritom ide o dôkazy, ktoré jasne preukazujú, že na spoločný majetok vynakladal zo svojho majetku podstatnú časť prostriedkov a úspor a väčšinou mierou, čo žalobkyňa nikdy nerozporevala, svojimi osobnými prostriedkami z predmanželských úspor sa podieľal na zaobstaraní prakticky celého majetku, ktorý tvoril masu BSM. Súd prvej inštancie nevezal do úvahy hodnotu majetku, ktorý bol zo spoločne nadobudnutého majetku vynaložený na osobný majetok žalobkyne, a že žalobkyňa sa takmer nepodieľala na budovaní masy BSM. Rovnako opomenul, že žalobkyňa zo spoločného majetku vyvolaním omylu vo vôli na strane žalovaného previedla na seba veľkú časť spoločne nadobudnutých prostriedkov, ktoré tesne pred rozvodom tvorili masu BSM. Teda svoj majetok nadobudla z masy BSM. Toto všetko súd absolútne ignoroval.

60. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že pokiaľ žalovaný uvádza, že žalobkyňa bezprostredne po darovaní spoločného bytu na W. D. P. U. dcére tento byt predala, to sa nezakladá na pravde, nakoľko byt dcére bývalí manželia spoločne darovali v júli 2014 a ich spoločná dcéra byt predala v septembri 2016, pričom v spoločnom rodinnom dome so žalovaným bývať nechcela a plánovala si kúpiť byt bližšie k X., kde toho času študovala. Keďže žalovaný dlhodobo odmietal vyrovnanie spoločného majetku so žalobkyňou po rozvode, rozhodli sa matka s dcérou kúpiť spoločný byt v roku 2018, teda nie ihneď po rozvode, ale takmer dva roky od právoplatnosti rozsudku o rozvode bývalých manželov. Byt nachádzajúci sa na W.N. D. P. U. darovali bývalí manželia spoločnej dcére ešte počas trvania manželstva na základe darovacej zmluvy, pričom právoplatnosťou rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech dcéry N. U. prestal byť predmetný byt súčasťou vyporiadavaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Opakovane teda odmieta návrhy žalovaného na zaradenie bytu do masy BSM. Zároveň sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že v prípade eventuálneho úspechu v spore žalovaného s dcérou o vrátenie daru, by tento aj tak len pripadol do podielového spoluvlastníctva bývalých manželov a rovnako by nebol predmetom vyporiadania spoločného majetku v BSM, pričom poukázala na to, že žalovaný požadoval zahrnutie bytu v U. do masy BSM po prvý raz až vo vyjadrení zo dňa 18.3.2020, t. j. po uplynutí trojročnej lehoty na vyporiadanie majetku v BSM súdnou cestou. Na základe uvedeného tak v žiadnom prípade nemožno rozporovať odôvodnenie súdu prvej inštancie uvádzajúce, že zaradenie bytu v U. do vyporiadavanej masy majetku je z tohto dôvodu vylúčené. Považuje pritom za irelevantné tvrdenie žalovaného, že sa mal možnosť po prvý raz vyjadriť k návrhu na vyporiadanie na BSM až vo vyššie spomínanom vyjadrení. V zmysle zásady iudicium duplex totiž žalovanému nič nebránilo podať v rámci trojročnej prekluzívnej lehoty vlastný návrh na vyporiadanie zaniknutého BSM. Nakoľko takýto návrh nepodal, zjavne nemožno konštatovať jeho záujem na vyporiadani spoločného majetku. Nestotožnila sa ani s odvolacím tvrdením žalovaného, že darovaná kúpna zmluva je neplatným právnym úkonom z dôvodu omylu vo vôli žalovaného spôsobeného podvodným konaním žalobkyne. Žalovaný ako jeden z dvoch darcov darovaciu zmluvu na darovanie bytu v prospech dcéry podpísal dobrovoľne, pričom s obsahom zmluvy bol oboznámený, k zmluve pripojil vlastnoručný osvedčený podpis a s jej obsahom súhlasil, čo je vyslovene vyjadrené aj v záverečných vyhláseniach zmluvných strán. Nie je tak zrejmé, v čom malo spočívať podvodné konanie žalobkyne nepoživajúce právnu ochranu. Nakoľko pritom ide o dôvod relatívnej neplatnosti právneho úkonu, tejto sa možno domáhať v trojročnej premlčacej lehote, ktorá uplynula ešte v roku 2017. Okrem iného pri označení darovacej zmluvy ako neplatného právneho úkonu

možno podotknúť, že ide o novotu v konaní, nakoľko uvedené tvrdenie žalovaný doposiaľ v konaní neprezentoval. Tie sú pritom až na zákonné výnimky v rámci odvolacieho konania vylúčené. Zdôraznila, že pri darovaní bytu v U. bola dcéra oboznámená s tým, že z dôvodu ochrany bytu pred jeho zneužitím vtedajším priateľom dcéry bude na byte zapísané vecné bremeno, čo žalobkyňa splnila. Vecné bremeno nemalo slúžiť ako nástroj vydierania a manipulácie dcéry, ale na zabezpečenie ochrany majetku. K opakovaným tvrdeniam žalovaného o tom, že za prostriedky utŕžené následným predajom bytu v U. si zaobstarala byt na Y. D. P. N. L. J. rovnako opakovane uviedla, že nie je výlučnou vlastníčkou tohto bytu, ale tento zakúpila do podielového spoluvlastníctva spoločne s dcérou N., pričom práve spoločná dcéra žalobkyne a žalovaného ako bývalý vlastník bytu v U. po jeho predaji investovala takto získané finančné prostriedky do kúpy spoluvlastníckeho podielu na novej nehnuteľnosti, kým žalobkyňa bola nútená si finančné prostriedky na kúpu zaobstaráť prostredníctvom viacerých pôžičiek. Tieto súdu prvej inštancie nezdokladovala z dôvodu, že finančné prostriedky získané a majetok nadobudnutý po zániku BSM netvorila merito prejednávanej veci. Spoločná dcéra strán sporu pritom znovu býva v spoločnom byte na Jahodovej ulici. Pripomenula, že žalovaný už 7 rokov po právoplatnom zániku manželstva aj naďalej obýva sám spoločnú nehnuteľnosť, kým žalobkyňa bola pre nehody vo vzťahu so žalovaným nútená opustiť spoločnú domácnosť a zabezpečiť si vlastné bývanie a to výlučne bez spoločných prostriedkov. Žalovaný spoločnú nehnuteľnosť priebežne obýva s rôznymi partnerkami a žalobkyňa pritom odopiera možnosť vstúpiť do domu. Z vlastného domu nemá žiaden úžitok a to napriek tomu, že kvôli susedom sa snaží udržiavať pozemok pred domom v čistote. Žalovaný sa napriek upozorneniam žalobkyne nestará o nehnuteľnosť v dostatočnej miere, nehnuteľnosť chátra a stráca tak na hodnote. Žalovaný viac ako 25 rokov, teda aj po rozvoze, prenajíma spoločnú garáž na Č. D. P. L. a financie utŕžené z nájmu využíva výlučne vo svoj vlastný prospech. Žalobkyňa ako disponent so žalobným návrhom požadovala od súdu vyporiadanie spoločného majetku v rozsahu spoločných nehnuteľností. Zastáva právny názor, že obchodný podiel v spoločnostiach žalobkyne do BSM nepatrí. Vyporiadať v rámci BSM možno len podiely na zisku vyplatené spoločnosťou spoločníkom. Do času rozdelenia podielu na zisku prostriedky získané podnikaním patria výlučne obchodnej spoločnosti. Nakoľko spoločnosti žalobkyne počas trvania manželstva nedosahovali žiadne mimoriadne zisky, spoločnosť si ponechala finančné prostriedky získané podnikaním na pokrytie strát minulých období, resp. na pokrytie prípadných budúcich strát. V zmysle toho tak nedošlo k vyplácaniu podielov na zisku, ergo tieto nemohli byť ani predmetom vyporiadania. V tejto súvislosti pripomenula, že ani žalobkyňa si nenárokovala na podiely na zisku žalovaného vyplatené jeho obchodnými spoločnosťami, ktorých obchodnými podielmi disponoval počas trvania manželstva. Podotkla, že žalovaný počas manželstva odmietal založiť spoločný účet manželov a svoje skutočné príjmy pred manželkou tajil.

61. K súdom prvej inštancie nevykonaným dôkazom skonštatovala, že nie je zrejmé, akým spôsobom by bolo možné ustáliť v konaní sporné okolnosti prostredníctvom výpovedí Z. U., Y. U. H. G. K.. Ani jedna z uvedených osôb nikdy netvorila so žalobkyňou a žalovaným spoločnú domácnosť a nemôžu mať tak vedomosť o rozsahu spoločného majetku strán sporu ani o spôsobe vedenia ich spoločnej domácnosti. Výpovede dcér žalovaného Z. U. H. Y. U. považuje za účelové. Starostlivosť o celú domácnosť, samotný dom a záhradu, dcéru a následne aj matku žalovaného, ktorá s nimi 2 roky na sklonku života bývala v ich domácnosti bola prenesená vo veľkej miere na pleciah žalobkyne, čo môže dosvedčiť dcéra aj okolie rodiny. Žalobkyňa zotrvala po narodení spoločnej dcéry N. na materskej, resp. rodičovskej dovolenke a následne sa zamestnala, podnikáť začala až v roku 2011. Nie je však zrejmé, aký vplyv má mať rozdielnosť vo výške zárobkov žalobkyne a žalovaného počas trvania manželstva na spôsob vyporiadania BSM. Príjmy oboch manželov počas trvania manželstva tvorili toho času predmet BSM, pričom kúpa rodinného domu v N. L. J., akékoľvek jeho opravy a údržba ako aj bežné nákupy uspokojujúce potreby rodiny boli financované zo spoločných peňažných prostriedkov, teda aj z peňažných prostriedkov, ktoré priniesla do spoločnej domácnosti žalobkyňa. Bola to práve žalobkyňa, kto súdu predložil spoločnú úverovú zmluvu na peňažné prostriedky určené na kúpu spoločnej nehnuteľnosti v N. L. J.. Nedostatok finančných prostriedkov naopak neustále deklaroval žalovaný, dokonca i v roku 1999, kedy žalobkyňa druhýkrát otehotnela, pričom tvrdil, že by už finančne nezvládal štvrté dieťa a presvedčil žalobkyňu podstúpiť zákrok.

62. Nie je zrejmé, prečo žalovaný vo svojom odvolaní uvádza, že žalobkyňa nikdy nepoprela ním tvrdenú a údajne aj preukázanú okolnosť, že zakúpil spoločný rodinný dom v N. L. J. aj so zastavanými a príľahlými pozemkami z vlastných prostriedkov. Prostriedky na jeho zakúpenie považovala za spoločné. Pred manželstvom nikdy nepreukázal vlastníctvo väčšieho obnosu vlastných finančných prostriedkov, dokonca presvedčil žalobkyňu predajť jej vlastný 1-izbový byt, aby si mohli kúpiť prvý spoločný byt v L..

Žalovaný tvrdil pred kúpou spoločného rodinného domu, že nemajú dostatočné množstvo peňažných prostriedkov na jeho zakúpenie. Žalobkyňa vysokou mierou prispela k zhodnoteniu ich spoločného majetku finančnými prostriedkami a tiež svojou prácou na ňom, čo žalovaný odmieta uznať. Od počiatku konania vyžaduje rozdielnosť podielov manželov na spoločnom majetku pri jeho vyporiadaní, resp. sa dožaduje prikázania celého majetku do jeho výlučného vlastníctva bez povinnosti finančnej náhrady v prospech žalobkyne, nevysvetlil však žiadnym spôsobom v čom má spočívať práve disparita v podieloch. Žalovaný nepreukázal existenciu žiadneho vlastného výlučného majetku vneseného do BSM a ani investície zo spoločného majetku do výlučného majetku žalobkyne, teda právny dôvod na nerovnaké rozdelenie spoločného majetku v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka neexistuje. Zdôraznila, že vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je sporom výlučne „matematickým“, pričom na odchylenie od rozdelenia spoločného majetku v pomere 50:50 musí existovať právny dôvod a strana tvrdiaca jeho existenciu musí tento aj súdu dostatočným spôsobom preukázať. V tomto smere poukázala aj na skutočnosť, že žalovaný výšku údajných vlastných prostriedkov doposiaľ ani len nekvantifikoval. Mala za to, že žalovaný pri niektorých ním uvádzaných odvolacích dôvodoch ani nevysvetlil, v čom majú spočívať, pri iných nedošlo k ich skutkovému/právnemu naplneniu. Odvolanie žalovaného možno označiť za nedôvodné, obsahujúce množstvo klamstiev a zbytočných súkromných útokov absolútne nepodstatných pre rozhodnutie vo veci samej. Uviedla, že po vynesení prvoinštančného rozsudku bola zo jej strany doručená žalovanému ponuka na uzatvorenie dohody, v ktorej žalovanému navrhovala vyporiadanie BSM v prospech žalovaného z dôvodu želaného ukončenia sporu, čo žalovaný odmietol, resp. právna zástupkyňa žalovaného k dnešnému dňu na zaslanú ponuku ani len nereagovala. V zmysle toho tak podala odvolanie voči prvoinštančnému rozsudku.

63. Žalovaný v odvolacej replike uviedol, že dcéra strán sporu v darovanom byte vôbec nebývala, ani tento byt nepotrebovala na bývanie. Darovaný byt využívala žalobkyňa na prenájom ako skúsená realitná makléra a príjem z tohto nájmu si nechávala výlučne pre seba. Navyše, až do času, kým si žalobkyňa a dcéra strán sporu nezadovážili nové bývanie na Y. D. P. N. L. J., táto bývala spolu so žalobkyňou v spoločnom rodinnom dome na T. D. so žalovaným. Nerozporuje, že strany sporu darovali byt ich spoločnej dcére počas manželstva spoločne. Žalobkyňa však vôbec nespomína absolútne najpodstatnejšiu skutočnosť, ktorou pripravila žalovaného o značný podiel na BSM tesne pred plánovaným rozvodom manželstva a to je, že k darovaniu došlo bez dodržania dohodnutého zápisu doživotného užívania žalovaného, čím ho žalobkyňa absolútne pripravila o dosah na predmetný byt a byt zostal výhradne v jej moci a moci dcéry. Je však zrejme, že o ňom rozhodovala len žalobkyňa, tak ako celé toto fingované „darovanie dcére“ vymyslela, dcéru na to, ako je zrejme zo súčasného stavu vecí len použila. Dcéra daný byt nikdy nepotrebovala a fakticky v ňom nikdy nebývala. Dnes je jasné, že uvedené fingované darovanie bolo len spôsobom, ako pripraviť žalobcu o tento majetok, za ktorý si žalobkyňa zakúpila svoje súčasné bývanie na Y. D. P. N. L. J.. Mal za preukázané, že celá hodnota bytu v U. bola podvodne pretransformovaná do majetku žalobkyne - zakúpila si za prostriedky bytu v U. pôvodne patriaceho do BSM byt, ktorý momentálne spoluvlastní a výhradne užíva len žalobkyňa. Považovala za nevyhnutné, aby hodnotu bytu v U., súd prvej inštancie zohľadnil pri rozdelení BSM, keďže za tieto prostriedky patriace do BSM a podvodne vymámené od žalobcu si zabezpečila žalobkyňa súčasné bývanie. Všetky tieto skutočnosti boli preukázané v súdnom konaní. Mal za to, že návrh na vyporiadanie BSM bol urobený v zákonnej lehote 3 rokov od jeho zániku, pričom podanie návrhu má za následok prerušenie behu hmotnoprávnej trojročnej lehoty. Preto aj akékoľvek návrhy a argumentácia vykonané po začatí súdneho konania sa považujú za vykonané včas. Takémuto názoru svedčí aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. IV. ÚS 341/2009.

64. Žalobkyňa doteraz disponuje kľúčmi od domu, v ktorom jednu veľkú izbu zamkla, pričom prístup do nej má len ona a túto izbu aj využíva. Žalovaný nijakým spôsobom nebráni žalobkyňu v užívaní domu. Napriek tomu sa o predmetný dom vôbec nestará a všetky investície do opráv (napr. kotolňa, kalové čerpadlo, čerpadlo na polievanie a pod.) uhrádza výlučne žalovaný. Pokiaľ ide o garáž, ktorá sa nachádza v spoločnom garážovom dome pre cca 300 garáží, žalovaný túto, v kontraste k tomu, čo uvádza žalobkyňa, pravidelne neprenajíma pre nezáujem. Ak sa však podarí na krátke obdobie túto prenajať, finančné prostriedky nadobudnuté z nájmu ledva vykryjú náklady za garáž, ktoré treba pravidelne platiť spoločnosti BYTKOMFORT-BA a.s., spravujúcej garážový dom (napr. fond opráv, poistenie garážového domu, deratizácia, elektrická energia, či servis spoločnej garážovej brány). Žalobkyňa na uvedené poplatky nikdy neprispela, ako vôbec neprispela ani na zakúpenie predmetnej garáže ako takej.

65. Pokiaľ ide o obchodný podiel žalobkyne, uviedol, že na výsledky hospodárenia poukazoval najmä v kontexte nemožnosti použitia týchto výnosov na kúpu bytu na Y., ergo musel byť kúpený za byt v U. - teda z prostriedkov podvodne získaných žalobkyňou z BSM (čo sama žalobkyňa potvrdila vetou: „Nakoľko spoločnosti žalobkyne počas trvania manželstva nedosahovali žiadne mimoriadne zisky, spoločnosť si ponechala finančné prostriedky získané podnikaním na pokrytie strát minulých období, resp. na pokrytie prípadných budúcich strát.). Čo sa týka samotného podnikania žalobkyne a jeho nepriznania súdu, ide len o ďalší dôkaz, ako sa snaží zavádzať súd, svoje podnikanie neuviedla ani v návrhu na rozdelenie BSM, ani počas konania ňom. Rovnako to svedčí o tom ako chápala prispievanie do BSM. Navyše, žalobkyňa opätovne siahodlho uvádza všeobijmajúce skutočnosti, ktoré na rozdiel od žalovaného, nijako nesubstancuje, a preto na ne nemožno prihliadať. Žalobkyňa napríklad uviedla, že po materskej resp. rodičovskej dovolenke nastúpila do zamestnania, z toho vôbec nie je jasné ani kedy, neuviedla ani rok. Podstatné je, že o dcéru sa od malička staral otec, okrem iného aj čo sa týka vozenia do a zo škôlky a školy, čo žalobkyňa nepoprela. Dcéry žalovaného sú veľmi blízke osoby, ktoré boli veľmi často nielen na návšteve u žalovaného, ale boli aj súčasťou domácnosti. Samozrejme, že majú a mali vedomosti o pomeroch v domácnosti, a s ohľadom na ich vek vedeli aj o majetkových pomeroch otcovej domácnosti aj o otcových veľkých investíciách. Preto ich svedectvo je viac ako relevantné. Starostlivosť o dom a záhradu bola na pleciach žalovaného, ktorý sa staral o strihanie a polievanie trávnik, orezávanie stromov, kríkov, či brečtanu. Nehovoriac o tom, že dom financoval žalovaný prakticky len zo svojich úspor a podnikania, a teda čo sa týka aj záhrady - vyvŕtanie studne, kompletne zavlažovacie zariadenie s čerpadlom aj s rozvodmi a automatikou striekania, všetky kríky a stromy, zatrávenie záhrady, o to všetko sa postaral výhradne len žalovaný. Dom teda nechátra, kontinuálne ho zveľaďuje a stará sa o jeho funkčnosť, a to i napriek tomu, že žalobkyňa sa o dom, prípadne o investície v podobe opráv (zavlažovacie zariadenie, čerpadlá, kotolňa...atď.) vôbec nezaujíma, a vôbec na ne neprispela, i keď sa súd snaží presvedčiť o opaku.

66. Odvolací súd bez viazanosti rozsahom odvolania (§ 379 písm. c/ C. s. p.), viazaný dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C. s. p.) a skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o vyporiadaní BSM, prejednal odvolanie žalobkyne aj žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, pričom uvádza, že v odvolacom konaní, predmetom ktorého je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, keďže ide o konanie, v ktorom určitý spôsob vyporiadania vyplýva zo zákona. I keď výroková časť rozsudku o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov obsahuje vždy viacero výrokov (mediiným o tom, čo sa z bezpodielového spoluvlastníctva manželov prikazuje tej - ktorej strane konania a o tom, či a čo má jedna z nich plniť druhej na ich úplné vyrovnanie), treba na toto rozhodnutie hľadieť ako na jednotný celok, ktorý má komplexne vyporiadať doterajšie práva strán sporu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a konštituovať ich nové práva. Ak jedna strana sporu napadne odvolaním rozsudok súdu prvej inštancie o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (či už ako celok, alebo niektorý z jeho výrokov), v takom prípade žiadny z výrokov odvolaním napadnutého rozhodnutia vo veci samej nenadobúda oddelene právoplatnosť (§ 367 ods. 2 C. s. p.); pretože odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania, nie je viazaný ani spôsobom vyporiadania ako o ňom rozhodol súd prvej inštancie, preto môže napadnuté rozhodnutie len ako celok buď potvrdiť (§ 387 C. s. p.) alebo zmeniť (§ 388 C. s. p.) alebo zrušiť (§ 389 C. s. p.). Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie (§ 388 C. s. p.). Rozsudok verejne vyhlásil 27.2.2026 (§ 219 ods. 3 C. s. p.).

67. Podľa § 148 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

68. Podľa § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastníci užíva. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom

spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerane o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

69. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých.

70. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu (s výnimkou spôsobu, akým súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov) stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a v podrobnostiach poukazuje na skutkové a právne zdôvodnenie rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie zoširoka a dostatočne vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými aspektami predmetnej žaloby.

71. Žalobkyňa v podanom odvolaní v podstate namietala iba tú skutočnosť, že súd prvej inštancie prikázal veci, ktoré boli predmetom vyporiadania BSM do podielového spoluvlastníctva manželov, pričom poukázala na to, že vzťahy bývalých manželov sú trvalo rozvrátené, v priebehu konania došlo k prehĺbeniu sporov a akákoľvek dohoda so žalovaným o vyporiadanie majetku je vylúčená, nakoľko tento neprispel na doteraz žiadny z návrhov na vyporiadanie. Ďalšie zotrvanie v majetkovom spoločenstve so žalovaným je pre ňu neprijateľné a nevyhnutne bude viesť k ďalším sporom. Rovnako žalovaný poukazoval na vzťahy medzi stranami sporu, z ktorých je zrejmé, že ich vôľou bolo dosiahnuť úplné a definitívne oddelenie majetku, aby sa predišlo ďalším konfliktom a právnym sporom medzi nimi. Tento cieľ je kľúčový pre zabezpečenie toho, aby obe strany mohli samostatne a nezávisle pokračovať vo svojich životoch bez nutnosti ďalšieho vzájomného riešenia majetkových záležitostí. Prikázanie vecí do podielového spoluvlastníctva však tento základný cieľ úplne podkopáva. Takáto situácia znamená, že strany sporu by naďalej zostali vo vzájomnom právnom vzťahu s nevyhnutnosťou spolupracovať pri rozhodovaní o využívaní a správe spoločných vecí. To by akiste viedlo k ďalším sporom o vyporiadanie spoločného majetku, pretože s ohľadom na atmosféru medzi nimi by len ťažko došlo k obojstranne uspokojujúcej dohode bez ingerencie súdnej autority. Za optimálne riešenie preto považoval také rozdelenie majetku, ktoré umožní obom bývalým manželom začať nový život bez ďalších právnych záväzkov voči sebe navzájom. Teda rozdelenie majetku reflektujúce ich vôľu, ktorú súdu od začiatku sporu dávajú jasne najavo. Okrem toho žalovaný v podanom odvolaní uvádzal aj ďalšie tvrdenia.

72. Vo vzťahu k týmto ďalším tvrdeniam žalovaného v odvolaní, s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C. s. p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k ustáleniu masy BSM súdom prvej inštancie, ako aj posúdeniu skutočností, na ktoré poukazoval v priebehu konania. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ako aj na posúdenie relevantnosti tvrdení žalovaného.

73. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku rozviedol rozhodujúci skutkový stav, opísal priebeh konania a uviedol stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, ako aj výsledky vykonaného dokazovania s tým, že citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na posudzovanú vec a z ktorých vyvodil právne závery a náležite ich vysvetlil; z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku spĺňa požiadavky § 220 ods. 2 C. s. p. Za porušenie základného práva zaručeného v Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nemožno považovať to, že súd prvej inštancie zjavne neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovaného (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/165/2011).

74. Na margo námietky žalovaného, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s otázkou darovaného bytu, ktorý žalobkyňa a žalovaný na základe darovacej zmluvy zo dňa 2.7.2014 darovali ich spoločnej plnoletej dcére a neplatnosťou tejto zmluvy, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akého dôvodu by predmetná nehnuteľnosť nemohla byť zahrnutá do vyporiadania BSM, aj keby bola určená neplatnosť darovacej zmluvy, pričom poukázal na

zákonnú domnienku vyporiadania (odsek 85 napadnutého rozsudku). V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľa aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 14.12.2023 sp. zn. 5 Cdo 205/2022, z ktorého záverov vyplýva, že „Skoršia právna úprava vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov predpokladala, že súd viazaný povinnosťou vyporiadať všetok majetok patriaci do BSM bude z úradnej činnosti zisťovať rozsah masy majetku patriaceho do BSM. Táto prax zároveň umožňovala kedykoľvek počas prebiehajúceho konania o vyporiadanie BSM podávať opakovane návrhy na vyporiadanie ďalších a ďalších položiek. Zákonodarcia už novelizáciou Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákonom č. 131/1982 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='131/1982 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> účinnou od 1. januára 1983 prehĺbil dispozitívny charakter noriem upravujúcich BSM a z dôvodu potreby zabezpečenia právnej istoty stanovil trojročnú lehotu, v ktorej bývalí manželia môžu predmet bezpodielového spoluvlastníctva vyporiadať dohodou alebo podať návrh na súd. Ak táto lehota uplynie márne, nastanú zákonné účinky vyporiadania uvedené v § 149 ods. 4 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523149'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (nevyvrátiteľná právna domnienka), brániace existencii nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva po neobmedzenú dobu. Uvedené potom nevylučuje, aby (bývalí) manželia nepristúpili ku kumulácii rôznych spôsobov vyporiadania zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva a vyporiadali jednu jeho časť dohodou, ďalšiu rozhodnutím súdu s tým, že zostávajúca časť bude vyporiadaná zákonnou domnienkou. Dovolací súd dospel k záveru, že ak bývalí manželia navrhnu v lehote do troch rokov od zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov vyporiadať súdnym rozhodnutím iba časť ich majetku, súd môže do vyporiadania zahrnúť iba túto časť. Takémuto záveru nasvedčuje aj § 149 ods. 5 Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523149'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, v zmysle ktorého, ak sa po vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov rozhodnutím súdu alebo dohodou objaví majetok, ktorý nebol zahrnutý v rámci vyporiadania, platí preň domnienka uvedená v odseku 4. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že k zániku bezpodielového vlastníctva strán sporu došlo dňom 12. januára 2016 (deň právoplatnosti rozsudku o rozvoze ich manželstva). Ak žalobkyňa navrhla uvedenú sumu k vyporiadaniu najskôr 9. septembra 2020, urobila tak v čase, keď ohľadom tohto nároku platila zákonná domnienka daná v <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523149'&ucin-k-dni='30.12.9999'> 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd potom rozhodnutie odvolacieho súdu aj rozhodnutie súdu prvej inštancie s poukazom na § 449 ods. 1, 2 zrušil a vec vrátil (§ 450 OZ <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523450'&ucin-k-dni='30.12.9999'>) súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.“

75. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k správne právne záveru, že byt v U., ktorý bol darovaný dcére žalobkyne a žalovaného, aj v prípade, ak by bolo určené, že darovacia zmluva je neplatná, už nemôže byť, vzhľadom na uplynutie zákonom stanovenej 3-ročnej lehoty, do ktorej bolo možné uvedenú nehnuteľnosť navrhnuť na vyporiadanie, predmetom vyporiadania. Po uplynutí tejto lehoty totižto platí, že daná nehnuteľnosť, by bola v podielovom spoluvlastníctve strán v podiele 1. Je preto právne irelevantné, že návrh na vyporiadanie BSM bol na súd podaný v lehote 3 rokov od zániku manželstva, pokiaľ v tejto lehote nebol navrhnutý na vyporiadanie aj byt v U., ktorý síce bol predmetom darovania, avšak podľa žalovaného je súčasťou BSM. Uvedené závery sú rovnako platné aj pre tvrdenie žalovaného, že súčasťou vyporiadania mala byť hodnota bytu v U. (85.000 eur), pretože išlo o prostriedky v BSM.

76. Nad rámec vyššie uvedeného, k námietke žalovaného, že bolo preukázané, že žalobkyňa svoj nový byt, na Y. D. P. N. L. J., zakúpený bezprostredne po ukončení manželstva, nadobudla z prostriedkov BSM, resp. vo veľkej časti za byt, ktorý vylákala ako dar od žalovaného pre svoju dcéru, a na ktorý zámerne nezapísala právo doživotného užívania, na ktorom žalovaný trval, čím ho o tento byt, resp. dosah naň pripravila, pretože nemala dostatočné príjmy z podnikania, byt okamžite predala a zaň si kúpila bývanie spolu s dcérou, odvolací súd dodáva, že takéto tvrdenia žalovaného z vykonaného dokazovania nevyplývajú. Predovšetkým byt, ktorý si žalobkyňa zakúpila s dcérou, nebol zakúpený bezprostredne po ukončení manželstva (byt bol zakúpený v decembri 2018, manželstvo bolo rozvedené 15.12.2016), tiež z vykonaného dokazovania nevyplýva, že žalobkyňa byt, ktorý bol darovaný dcére okamžite predala a zaň si kúpila bývanie spolu s dcérou (k darovaniu bytu v U. došlo 2.7.2014, k jeho predaju 23.9.2016). Odvolací súd súčasne akcentuje, že pokiaľ byt v U. bol darovaný dcére žalobkyne a žalovaného, žalobkyňa nemala žiadne dispozíčné, ani iné právo, aby s týmto bytom nakladala. Žalobkyňa teda nemohla previesť vlastnícke právo k tomuto bytu na tretiu osobu. Z tohto dôvodu neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že byt na Y. D. P. N. L. J. žalobkyňa nadobudla za prostriedky v BSM, ktoré

získala predajom bytu v U.. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyňa mu „nezapísala“ právo doživotného užívania k tomuto bytu je bez právnej relevancie, nakoľko darovacia zmluva je bezodplatný právny úkon, pričom žalovaný, ktorý je osobou plne spôsobilou na právne úkony, ktorý zmluvu podpísal bez toho, aby v nej bolo dohodnuté vecné bremeno spojené s jeho právom doživotného užívania bytu. Za právne irelevantné a neopodstatnené považoval odvolací súd aj tvrdenie žalovaného, že byt v U., ktorý bol darovaný dcére, bol predaný tretej osobe iba dva dni pred podaním návrhu na rozvod manželstva, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že k predaju predmetného bytu došlo 23.9.2016 a návrh na rozvod manželstva bol podaný 7.4.2015.

77. Za nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalovaného, že preukázal, že sumu 1.700.000,- Sk zaplatil za dom v k. ú. K. zo svojich úspor, ktoré nadobudol pred uzavretím manželstva so žalobkyňou a že žalobkyňa jeho tvrdenia nepoprela. K popretiu týchto tvrdení odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalobkyne zo dňa 7.5.2020, z ktorého vyplýva, že tvrdenia žalovaného o kúpe rodinného domu a investíciách nepovažovala za pravdivé ani preukázané. V tejto súvislosti odvolací súd tiež pripomína, že súčasťou tzv. širšieho vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je aj vyporiadanie „vnosov“ (z výlučného majetku na majetok spoločný), ktoré je založené na princípe návrhovosti. Predmetom vyporiadania môžu byť len tie pohľadávky každého z manželov z titulu úhrady toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, ktorý urobili predmetom konania. Vyporiadanie investícií (vnosov) z výlučného majetku do majetku spoločného predpokladá vo všeobecnej rovine tvrdenie a preukázanie toho, že výlučné finančné prostriedky (či majetok) jedného z nich boli použité v prospech majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve a súčasne požiadavku (návrh) investujúceho manžela, aby mu bolo uhradené to, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Z obsahu spisu nevyplýva, ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie (odsek 87 napadnutého rozsudku), že žalovaný žiadal, aby súd započítal pri vyporiadaní BSM jeho vnos v sume 1.700.000,- Sk; len všeobecné tvrdenia žalovaného o tom, že investoval finančné prostriedky do spoločných nehnuteľností, takúto požiadavku na zápočet nespĺňa. Okrem toho bol žalovaný povinný tvrdiť a preukázať, že pred uzavretím manželstva preukázateľne disponoval finančnými prostriedkami, ktoré použil na kúpu, resp. rekonštrukciu rodinného domu, alebo že počas trvania manželstva nadobudol finančné prostriedky dedením alebo darovaním a tieto použil na rekonštrukciu alebo kúpu rodinného domu. Z obsahu spisu napokon nevyplýva ani tvrdenie žalovaného, že rodinný dom v k. ú. K. bol zakúpený krátko po rozvode žalovaného, čo má preukazovať, že bol zakúpený z jeho výlučných prostriedkov, nakoľko manželstvo sporových strán bolo uzavreté 11.11.1995 a rodinný dom v k. ú. K. bo zakúpený v roku 2002. Žalovaný teda nielenže v konaní neurobil právne relevantný, resp. žiaden návrh na započítanie vnosu v sume 1.700.000,- Sk, ale nepredložil ani žiadne dôkazy o tom, že touto konkrétnou sumou finančných prostriedkov disponoval pred uzavretím manželstva, resp. že počas trvania manželstva nadobudol finančné prostriedky dedením alebo darovaním (čestné prehlásenie, ktoré založil do spisu nie je dôkazom preukazujúcim tieto skutočnosti), a že tieto finančné prostriedky použil na kúpu rodinného domu v k. ú. K. alebo jeho rekonštrukciu. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne poukázal aj na to, že príjmy nadobudnuté jedným z manželov počas trvania manželstva patria do BSM (odsek 88), pričom samotný žalovaný potvrdil, že napríklad rekonštrukciu rodinného domu financoval aj za príjmy, ktoré nadobudol počas trvania manželstva (odsek 87 napadnutého rozsudku), čo napokon uviedol aj v odvolacom konaní. Odhliadnuc od toho, že žalovaný v konaní nežiadal o započítanie vnosu vo výške 1.700.000 eur, nemožno opomíňať, že aj vnosi možno urobiť predmetom konania iba v lehote do 3 rokov od zániku manželstva.

78. Pokiaľ žalovaný namietal, že navrhol v konaní vypočítanie svedkov Y. U., Z. U. H. G. K., ktorí by sa vedeli vecne vyjadriť ku skutočnostiam relevantným pre rozhodnutie vo veci samej, no súd tieto dôkazy nepripustil, odvolací súd uvádza, že súdna prax je jednotná v názore, že ak súd niektorý dôkaz nevykoná, môže to viesť prípadne k nesprávnym skutkovým zisteniam a v konečnom dôsledku aj k vecne nesprávnemu rozhodnutiu; k procesným právam strany sporu však nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ňou navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa procesná strana subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný. Na základe odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. môže odvolateľ namietat, že skutkový stav veci, na základe ktorého súd prvej inštancie rozhodol, bol zistený neúplne, pretože nebol vykonaný navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností. Ide o situácie, kedy strana uvedie skutočnosti a dôkazy, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej, avšak súd prvej inštancie na ne vôbec neprihliadne alebo ich nevykoná, nakoľko ich pre svoje rozhodnutie nepovažoval za potrebné. Ak sa súd rozhodne, že určité dôkazy nevykoná (napríklad preto, že sú podľa jeho názoru pre vec nevýznamné alebo nadbytočné), má uvedená okolnosť za následok nesprávne

skutkové zistenie, či nesprávne rozhodnutie vo veci len vtedy, ak išlo o dôkaz, ktorý bo spôsobilý preukázať skutočnosť podstatnú pre meritórne rozhodnutie. Pri úvahe, či je tento odvolací dôvody daný, musí teda odvolací súd zvážiť, nakoľko je navrhnutý a opomenutý dôkaz pre zistenie rozhodných skutočností relevantný. Z obsahu podaného odvolania však nevyplýva, aké konkrétne skutočnosti mali byť výsluchom navrhovaných svedkov zistené a preukázané a mohli mať vplyv na rozhodnutie súdu prvej inštancie. Odvolací súd preto konštatuje nenaplnenie tohto odvolacieho dôvodu.

79. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka pri vypořiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

80. Uvedené ustanovenie patrí k normám s relatívne neurčitou hypotézou, ktoré prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vymedzil sám hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu okolností. Je vecou úvahy súdu, aby v rámci vymedzenom § 150 Občianskeho zákonníka zistené konkrétne skutkové okolnosti úvahou premietol do rozsahu, ktorým princíp rovnosti podielov modifikuje a určil výšku podielov každého z bývalých manželov. Táto úvaha však nemôže byť ľubovoľná. Vždy treba dôsledne prihliadať ku všetkým okolnostiam konkrétneho prípadu, určenie výšky podielov oprieť o dostatočne zistený skutkový stav a riadne ho odôvodniť.

81. Pri rozhodovaní o výške podielov a úvahe o disparite sú relevantné predovšetkým okolnosti uvedené v § 150 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na demonštratívny výpočet hľadísk v tomto ustanovení („prihliadne predovšetkým na“) však tieto hľadiská nemožno považovať za výlučné a prihliadať treba aj k ďalším relevantným okolnostiam. Okrem iného treba zohľadniť najmä vzájomné práva a povinnosti manželov podľa § 18 a nasl. Zákona o rodine. Medzi okolnosti, ktoré by mali byť v rámci rozhodovania o vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov v súvislosti s určením veľkosti podielov zohľadňované, patria predovšetkým potreby maloletých detí, zásluhy o nadobudnutie a udržanie spoločného majetku, starostlivosť o rodinu, deti a obstarávanie spoločnej domácnosti, negatívne okolnosti v manželstve.

82. Pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva sa vychádza z princípu rovnosti podielov oboch manželov. Rozhodovacia prax však pripúšťa aj odklon od tohto princípu; tento postup je však výnimočný a musí byť odôvodnený konkrétnymi skutkovými okolnosťami, ktoré musia byť v konaní náležitým spôsobom preukázané tak, aby jednoznačne odôvodňovali záver o nerovnosti podielov oboch manželov pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. Okolnosti, ktoré odôvodňujú odklon od princípu rovnosti podielov je nutné dôsledne zohľadňovať v pomeroch každého individuálneho prípadu, nakoľko variabilita vzájomných vzťahov manželov sťažuje vyslovenie všeobecne aplikovateľných záverov. Týmito okolnosťami môže byť napríklad to, ak jeden z manželov vôbec nepracuje alebo sa práci vyhýba, nevedenie spoločnej domácnosti, gamblerstvo, používanie návykových látok, alkoholizmus, zavinené zadlžovanie bezpodielového spoluvlastníctva, úmyselné alebo aj nedbanlivostné konanie, ktoré viedlo k zániku alebo k poškodeniu spoločnej veci, problematika tzv. domáceho násillia, výkon trestu odňatia slobody a ďalšie (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.10.2015, sp. zn. 3 Cdo 209/2012).

83. Pre odklon od princípu rovnosti podielov pri vypořiadaní BSM potom vedie len také konanie, ktoré sa významnejšie premieta do spoločného majetku manželov alebo starostlivosti o rodinu. Dôvody vedúce k disparite, musia byť určitej povahy, ale aj intenzity, aby opodstatňovali takýto záver. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že spisový materiál nedáva skutkový podklad k tomu, aby sa súd mohol odchyliť od princípu rovnosti podielov. Súd prvej inštancie tiež pritom správne poukázal na súdnu prax, podľa ktorej výnimočné priznanie väčšieho podielu pri vypořiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov prichádza do úvahy v prípade, ak si niektorý z manželov počínal nezodpovedne, utrácal úspory a rodinu poškodzoval, alebo ak jeden z manželov nevyužíval pri nadobúdaní a udržiavaní spoločných vecí, pri starostlivosti o deti, o rodinu a pri zaobstaraní spoločnej domácnosti svoje možnosti a schopnosti a svoje povinnosti neplnil riadne, prípadne ak manželia žili oddelene a nadobúdali veci do bezpodielového spoluvlastníctva vo svojich oddelených bydliskách. V súdnej veci neboli zistené také dôvody, ktoré by odôvodňovali porušenie princípu parity (rovnosti podielov manželov pri vypořiadaní BSM); samotná skutočnosť, že žalovaný mal vyššie príjmy ako

žalobkyňa, disparitu podielov nezakladá; preto právny záver súdu prvej inštancie, že podiely oboch bývalých manželov na vypořádavanom majetku sú rovnaké, považoval odvolací súd za správny.

84. A pretože žalovaný v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k skutkovým a právnym záverom súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie (vyjmúc právny záver súdu prvej inštancie o spôsobe vypořádania majetku v BSM), odvolací súd ostatné tvrdenia žalovaného uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku v prospech žalovaného.

85. K samotnému spôsobu vypořádania odvolací súd uvádza, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov sa spravidla vysporiadava tak, že sa jednotlivé položky patriace do zaniknutého BSM prikážu do výlučného vlastníctva niektorej zo strán; súd tak môže urobiť aj proti ich vôli. Ak však strana s prikázáním niektorej časti BSM do svojho výlučného vlastníctva nesúhlasí, resp. v priebehu konania nedeklaruje vôľu vec nadobudnúť do svojho výlučného vlastníctva, potom pri úvahe súdu o zvolenom spôsobe vypořádania je potrebné zvažovať aj vhodnosť prikázania takejto veci do jej výlučného vlastníctva.

86. Prikázanie vecí tvoriacich masu BSM obidvom bývalým manželom do podielového spoluvlastníctva je síce možným spôsobom vypořádania, ale spravidla spôsobom nevhodným. Odvolací súd v danom prípade, rešpektujúc aj vôľu sporových strán, ktoré sa domáhali vypořádania bezpodielového spoluvlastníctva spôsobom, ktorý bude viesť k definitívnemu vyriešeniu ich majetkových vzťahov spojených so zánikom manželstva za situácie, kedy vzťahy medzi sporovými stranami sú vysoko konfliktné, čo by v budúcnosti znemožňovalo spoločné užívanie nehnuteľností, najmä rodinného v k. ú. K. a za situácie, kedy žalobkyňa aj žalovaný navrhovali prikázať predmetné nehnuteľnosti do svojho výlučného vlastníctva, zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku a rozhodol o rozdelení majetku v BSM, medzi bývalých manželov ich prikázáním do výlučného vlastníctva. Vychádzal pritom z toho, že hľadisko účelného využitia nehnuteľnosti v k. ú. K. svedčí žalovanému, nakoľko tieto nehnuteľnosti od zániku manželstva užíva a z tohto dôvodu znáša aj náklady spojené s opravami a údržbou rodinného domu. Nehnuteľnosti v k. ú. K. preto odvolací súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného. Nehnuteľnosti v k. ú. L.Ž., prikázal odvolací súd do výlučného vlastníctva žalobkyne, rešpektujúc zásadu podľa ktorej sa veci patriace do vypořádaného BSM majú medzi strany rozdeliť tak, aby čiastka, ktorú je jeden z nich povinný zaplatiť druhému na vyrovnanie jeho podielu, bola pokiaľ možno čo najmenšia.

87. Pri určení výšky vypořádacieho podielu vychádzal odvolací súd zo súdom prvej inštancie ustálenej hodnoty spoločného majetku 216.000 eur (198.000 eur rodinný dom + 18.000 garáž), pri ktorom podiel každého z manželov na čistom majetku predstavuje 108.000 eur (216.000 eur : 2); žalovaný titulom vypořádania dostal 198.000 eur (rodinný dom), t. j. na vyrovnanie podielu má žalobkyňa zaplatiť 90.000 eur (198.000 eur - 108.000 eur). Na uvedenom základe odvolací súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňu na vyrovnanie podielu 90.000 eur; s ohľadom na výšku plnenia určil žalovanému lehotu na plnenie 3 mesiace od právoplatnosti rozsudku.

88. O trovách konania (prvoinštančného a odvolacieho ako celku) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p. tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, berúc do úvahy predovšetkým výsledok konania, pri ktorom každá zo sporových strán získala vypořádaním hodnoty vo výške jednej polovice v pomere k celku, pričom prihliadol tiež na to, že výsledok konania nesvedčil žiadnemu zo spôsobov vypořádania, aký navrhovali sporové strany a preto nesvedčí potrebe priznania náhrady trov konania výlučne jednej sporovej strane.

89. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1

C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).